

DATACENTRUM ZORGT VOOR ICT-HINDER

Afgelopen week regende het klachten van studenten over de wisselvalligheid van een aantal ICT-toepassingen aan de KU Leuven. Zowel Toledo als Kotnet lagen afgelopen weken meerdere malen plat vanwege de verhuus van het centrale datacentrum van de universiteit. De ICT-afdeling van de KU Leuven benadrukt dat de verhuus van het datacentrum in zijn laatste fase zit en dat de problemen snel achter de rug zullen zijn.

PIETER HAECK

Volgens ICTS, de ICT-afdeling van de KU Leuven, waren er de afgelopen twee weken twee momenten dat toepassingen zoals Toledo plat lagen. "Afgelopen woensdag waren tussen half twaalf en twee uur 's middags een aantal websitetoeepassingen van de KU Leuven onbereikbaar," aldus Herman Moons, hoofd van de Centrale ICT-infrastructuur. "Ook vorige week lagen die donderdagavond tussen acht en elf uur even plat."

De ICT-hinder beperkte zich niet alleen tot Toledo, maar breidde zich de afgelopen weken ook uit tot Kotnet, wat tot veel ongenoegen leidde onder de studenten. "Vorige donderdag betrof het een technisch defect van de servers van Kotnet met impact op alle gebruikers," vertelt Moons. "Afgelopen woensdag beperkte de hinder zich tot webtoepassingen. Het is dan ook niet zo dat Kotnet *as such* plat lag. Maar omdat de inlogpagina van Kotnet ook een site is, was ook deze site niet te bereiken. Als je echter al ingelogd was op

Kotnet voor de problemen begonnen, had je er normaal gezien geen last van," vertelt Moons.

ICTS begrijpt het ongenoegen van de studenten, maar geeft aan dat de oorzaak van de ICT-hinder, de verhuus van het centrale datacentrum van de KU Leuven naar een nieuwe locatie, niet meer kon worden uitgesteld. "De verhuus van het datacentrum naar een nieuw gebouw moest wel gebeuren," betoogt Moons. "De oude computerzaal dateert al uit de jaren '60 en was qua infrastructuur totaal verouderd. We hadden daar geen uitbreidingsmogelijkheden meer en ook voor de toevoer van de koeling en de stroom was de oude locatie ruim onvoldoende. Dat bracht er ons toe om te verhuizen naar een nieuw gebouwde locatie. Een operatie die ongeveer 25 miljoen euro kostte."

De verhuus naar de nieuwe locatie kwam neer op een verplaatsing van vierhonderd machines en nam al ongeveer zeven à acht weken in beslag. Daardoor was ICT-hinder onvermijdelijk, klinkt het bij ICTS. "Er zijn in de hele verhuusperiode enkele onderbrekingen

geweest van een aantal uurtjes, die in bepaalde periodes misschien intenser waren dan anders," aldus Moons.

SUPERCOMPUTER

In de komende weken staat nog de verhuus van een aantal machines op het programma, met hinder voor eindgebruikers. Zo moet de zogenaamde "supercomputer" van de KU Leuven, een machine met enorme rekencapaciteit voor disciplines zoals sterrenkunde, nog verhuusd worden en zal die daardoor een week niet voor professoren en onderzoekers beschikbaar zijn.

Ook wanneer het oude datacentrum, dat nu in een driehoek gekoppeld is aan het nieuwe datacentrum in Heverlee en het derde datacentrum in Leuven centrum, uit de lucht gehaald zal worden, is ICT-hinder zeer waarschijnlijk. Onder meer de verplaatsing van de glasvezelkabel naar het nieuwe datacentrum zal voor een onderbreking van een aantal uur zorgen. De hele verhuus zit wel in zijn laatste fase, waardoor de problemen snel verleden tijd zouden moeten zijn, zo klinkt het bij ICTS.

TEN
2
DE

Studenten- stemrecht

De verkiezingskoorts begint stilaan te stijgen. Sommige politici maken bekend dat ze opkomen, andere trekken hun *pollekes* terug van een mogelijke burge-meestersjerp. Terwijl sommige kiezers zuchten: "Het maakt toch allemaal niet uit *meniejer*", willen de Leuvense studenten kunnen stemmen in Leuven. Burgemeester Tobback wil dat enkel toestaan als studenten zich domiciliëren.

PAGINA 2

Jean-Claude Marcourt

Het onderwijs wordt in ons land geregeld door de deelstaatregeringen. Dat betekent dat het Waalse onderwijs er anders uitziet dan het Vlaamse. Ook hebben onze Franssprekende landgenoten andere onderwijsministers. Wij hebben Pascal Smet en ook in Wallonië hebben ze een socialist met een Franse voornaam als minister: Jean-Claude Marcourt. Wij sloegen een babbeltje met de man.

PAGINA 4

VS zoekt president

In het najaar trekken de Amerikanen naar de stembus. De moeilijke financiële toestand van de VS heeft ervoor gezorgd dat de Obamagekte is gaan liggen. De kans dat Mitt Romney, die zo goed als zeker de kandidaat wordt van de republikeinen, binnenkort de bureaustoel van het Oval Office aan zijn lengte zal mogen aanpassen, is zeker niet onbestaande. (JC)

PAGINA 5

Met bijlage van Ithaka, het kunstenfestival door studenten

Beeld |

Vorige week woensdag trad Willow op in Het Depot. Talloze mensen gingen kijken. Ook onze fotograaf Simon Leclercq was van de partij. Hij nam deze foto. Een interview met de rockgroep is te vinden op de achterpagina. (JC)

Splinter

KIESWEEK-POPULISME

Springkastelen, gratis Bicky's, fuiven, cantussen, nog een fuif en voor de intellectuelen onder ons zelfs een quiz. En natuurlijk het alomtegenwoordige Stella Artois. Dat is wat u mag verwachten de komende week, tijdens de kiesweek van verschillende kringen.

Maar het ontbreekt zowat overal aan inhoud. Wat zijn de standpunten van de kiesploegen? Waarvoor staan zij? We weten dat ze activiteiten kunnen organiseren, maar hebben ze ook iets te zeggen? Inhoudelijke bijdragen vinden we enkel in nauwelijks gelezen kiesboekjes en misschien ergens in een verloren hoekje van het internet.

De nadruk ligt duidelijk op activiteiten, op zuipen en feesten. De inhoud verdwijnt volledig naar de achtergrond. Dat is een probleem van elke kring. Het hele gedoe ruikt onmiskenbaar naar populisme. Je krijgt gratis eten en drank in ruil voor een stem. De winnaar is degene die het meeste lawaai maakt zonder iets te zeggen.

Waarom is het belangrijk dat kringen inhoudelijk iets te zeggen hebben? Zij zijn degenen die u, de student, moeten vertegenwoordigen. Zij moeten uw mening verdedigen. Het hangt van hen af of u goed onderwijs krijgt of niet. Het hangt van hen af of de faculteit, en bij uitbreiding de universiteit, naar u luistert.

Laat ik even de technische toer opgaan. Het participatiedecreet is het Vlaams decreet dat studentenvertegenwoordiging regelt. Dat decreet voorziet een mogelijkheid tot vertegenwoordiging via een getrappt systeem. Dat is in het decreet opgenomen op vraag van LOKO. Wat houdt dat in? Dat LOKO zich niet rechtstreeks tot de studenten richt, maar zijn standpunten vormt op basis van de inbreng van de kringen.

De kringen zijn met andere woorden een onmisbare schakel in de vertegenwoordiging van de student. Het is dan ook belangrijk dat die kringen inhoudelijk sterk staan en de mening van hun achterban vertegenwoordigen. Daarnaast hebben de kringen ook een belangrijke rol te spelen in de facultaire studentenvertegenwoordiging.

Is er dan geen lichtpuntje te bekenen? Mogelijk wel. Binnen twee jaar zit er een grote hervorming bij LOKO aan te komen. Die hervorming is het gevolg van de integratie van de academische hogeschoolopleidingen in de universiteit. Het resultaat zal zijn dat de kringen, die verkozen zijn met fuiven en gratis Bicky's, niet langer alle macht in handen hebben op het vlak van (onderwijs)vertegenwoordiging.

Het zwaartepunt zal verschuiven naar facultaire studentenraden die in sommige gevallen nog opgericht moeten worden. Dat is een kans, maar ook een gevaar. Men zal veel energie moeten steken in die facultaire studentenraden. Zij zullen inhoudelijke en financiële ondersteuning hard nodig hebben. Als dat het geval is, kunnen we ons verwachten aan organen die op basis van inhoudelijke argumenten verkozen worden.

Bovendien kunnen die facultaire studentenraden niet alleen een belangrijke schakel zijn op het vlak van universitaire studentenvertegenwoordiging, maar zij kunnen ook de facultaire studentenvertegenwoordiging naar zich toe trekken. Zo ontstaan er per faculteit studentenraden die enkel met studentenvertegenwoordiging bezig zijn en de nodige expertise in huis hebben om aan studentenvertegenwoordiging te doen.

Die raden zullen een grote verantwoordelijkheid dragen. Ze zullen ten eerste de Leuvense studenten moeten raadplegen, maar ten tweede zullen ze ook actief toenadering moeten zoeken tot de nieuwe KU Leuvenstudenten die over heel Vlaanderen verspreid zullen zitten.

Jelle Mampaey

De auteur schrijft deze splinter uit eigen naam en bezondigde zich in het verleden ook aan kiesweekpopulisme.

Domiciliëring als noodzaak voor stemmen in studentenstad

Elke week poneert Veto een controversiële stelling, die twee experts toelaat met elkaar in de clinch te gaan. Kruisen vandaag de degen: Louis Tobback (sp.a), burgemeester van Leuven en Bram Smits, voorzitter van LOKO, de Leuvense studentenraad. Beiden zien wel graten in de mogelijkheid dat studenten bij de gemeenteraadsverkiezingen in hun studentenstad stemmen, maar Tobback vereist dat studenten zich dan ook in Leuven domiciliëren, terwijl dat voor de studenten geen optie is.

PIETER HAECK

Pro
Louis
Tobback

Contra
Bram
Smits

“Studenten stemrecht aanbieden in hun studentenstad zonder dat zij zich in de studentenstad domiciliëren, heeft absoluut geen zin. Je kan dat op geen enkele juridisch sluitende manier reglementeren. Wat is immers een student? Hoe lang blijft iemand student?”

“Los daarvan krijg je misschien situaties waarin een student uit Herent, die in Leuven studeert, liever toch niet in Leuven stemt. Een verkiezing vereist al veel van een administratie wat betreft bepalingen en uitzonderingen, maar als je dat er bij neemt, valt het helemaal niet meer te reglementeren.”

“Verder zou het ook een fundamenteel geval van discriminatie zijn. Als student zit je immers tien maanden lang op kot in Leuven, waardoor je volgens de wettelijke definitie van een verblijfplaats een inwoner van Leuven bent. Eigenlijk zouden wij studenten daarom moeten inschrijven als inwoner van Leuven, maar ons sociaal

systeem gebaseerd op familiebanden laat dat niet toe.”

“In dat geval is het absurd dat je studenten wel in Leuven laat stemmen, maar niet vereist dat ze zich daar domiciliëren. Dat is discriminatie tegenover de niet-studenten in Leuven. Zij hebben zich immers moeten inschrijven. Zij hadden geen andere keus en ze hebben dan ook geen andere keuze over waar ze stemmen. Het is alsof ik voor de gemeenteraadsverkiezingen in november in Antwerpen zou kunnen stemmen, om mijn goede vriend Patrick Janssens te steunen, zonder dat ik me daar moet domiciliëren.”

“Ik wil ook niet horen dat het voor studenten een grote drempel is om zich in Leuven te domiciliëren. Studenten komen bewust naar Leuven, willen op kot omdat ze even het huis uit willen. Allemaal goed en wel, ik begrijp dat perfect, maar dat je je dan niet in Leuven wil domiciliëren, dat gaat er bij mij niet in.”

De Leuvense studentenraad LOKO geeft bij monde van voorzitter Bram Smits meteen toe dat in het huidige juridische systeem weinig andere opties zijn dan te eisen dat studenten zich ook domiciliëren in hun studentenstad als ze daar willen stemmen. “Maar toch moet er kunnen worden nagedacht over opties waarbij studenten zich niet in hun studentenstad moeten domiciliëren,” aldus Bram.

Volgens LOKO zijn er immers verschillende nadelen verbonden aan het veranderen van de domicile. “Dat is ten eerste geen gemakkelijk proces en kotbazen zijn daar ook niet altijd voor te vinden,” zegt Bram. “Bovendien zijn er heel wat studenten die na hun studententijd terugkeren naar hun geboortestreek. Dan zouden die wederom hun domicile moeten veranderen.”

Verder benadrukt LOKO dat in het hele vraagstuk van stemmen in de studentenstad

de vrije keuze van cruciaal belang is. “Je hebt zowel studenten die betrokken blijven bij de gemeentepolitiek van hun thuisgemeente als studenten die zich meer engageren in de politiek van hun studentenstad. Beide opties moeten mogelijk blijven.”

Op de kritiek van burgemeester Tobback dat dit een ongeziene belasting meebrengt voor zijn administratie, repliceert LOKO dat de opties in principe nooit goed onderzocht zijn. “De regels moeten het principe ten dienste staan en niet omgekeerd. Bovendien is stemmen nog altijd de belangrijkste vorm van inspraak die een student kan hebben in zijn studentenstad.”

“De stad Leuven doet zeker inspanningen om ons inspraak te bieden, maar zolang je niet kan straffen of belonen, wordt er in se weinig rekening met je gehouden,” besluit Bram.

Een mening over domiciliëring?
Ga naar www.facebook.com/vetoleuven

Uitslag Veto 3820: “In Leuven is er nood aan een uitbreiding van het filmaanbod”

PRO: 53,3%
CONTRA: 46,7%

CONGRES MILLENNIUMONDERWIJS

“Wat ik nu zeg, ben je morgen vergeten”

Klassieke onderwijsmethodes zoals het hoorcollege hebben hun beste tijd gehad. De moderne student wil uitgedaagd worden om kritisch na te denken over de leerstof. Onderwijs dat tegemoet komt aan die noden wordt millenniumonderwijs genoemd en is het jaarthema van de Leuvense studentenraad LOKO. Afgelopen donderdag liet LOKO experts ter zake aan het woord op hun onderwijscongres.

ELS DEHAEN

Het onderwijscongres, dat voor de tweede maal georganiseerd werd, liet sprekers uit verschillende disciplines aan het woord. Die benaderden millenniumonderwijs vanuit uiteenlopende invalshoeken. Zo vond zeker niet iedere spreker het hoorcollege achterhaald. Het hoofd Educatie en Samenleving van de KU Leuven, Jan Masschelein, vindt dat het hoorcollege zeker nog waarde heeft. “Het hoorcollege heeft zeker nog waarde. Een hoorcollege is, wanneer het werkt, een vorm van onderzoekend onderwijs. Tijdens het lesgeven kom ik op gedachten waar ik buiten het college niet op kom. Het is dus niet enkel het doorgeven of herhalen van weten dat men voordien al had, maar zelf een moment waarop nieuw weten (nieuwe inzichten, nieuwe formuleringen) kan tot stand komen.”

“Het belangrijkste doel van het hoorcollege is niet leren, daarvoor zijn er inderdaad betere opties dan het college. Er is een onderscheid tussen leren en vorming. Leren kan opgevat worden als verwerven van kennis en kunde, competenties, en dus als een kwestie van accumulatie, maar vorming is een kwestie van transformatie. Niet enkel een verandering van wat we weten en kunnen, maar hoe we denken en zijn en ons verhouden. Het hoorcollege draait rond vorming. Het hoorcollege is, opnieuw wanneer het echt een college is, eigenlijk samen denken en publiek denken. Vaak zijn studenten afwezig tijdens het hoorcollege, maar als ze aandachtig zijn, denken ze actief mee. Dat is waardevol. Ik ben ervan overtuigd dat ook studenten vragende partij zijn voor dergelijke hoorcolleges.”

Een radicaal tegengestelde mening had Donald Clark, expert in pedagogische en educatieve methodes en oprichter van EPIC software: “Ik sta erg sceptisch tegenover het

hoorcollege. Je onthoudt er gewoon niet genoeg van om het waardevol te maken. Bijna alles wat ik tijdens deze lezing op het onderwijscongres heb gezegd, zal je morgen weer vergeten zijn.”

“Eigenlijk is het bizar dat er in de laatste vijftig jaar zoveel veranderd is in verschillende domeinen, maar op pedagogisch vlak eigenlijk amper iets. We gebruiken nog steeds hoorcolleges. In plaats van technologie te integreren, gebruiken we het om hoorcolleges op te nemen. Dat brengt niet op.”

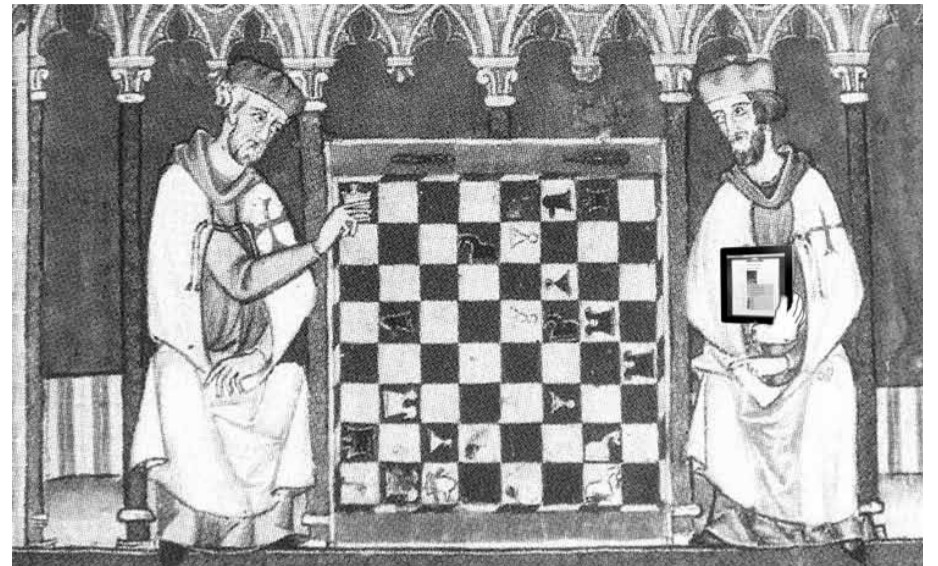
WETENSCHAPPEN

Een meer toegepaste presentatie kwam vanuit de Faculteit Wetenschappen. Daar lopen al even twee proefprojecten omtrent nieuwe onderwijs- en verwerkingsmethoden. Die projecten kwamen er nadat werd vastgesteld dat de manier waarop onderwijs momenteel wordt georganiseerd aanzet tot uitstelgedrag en oppervlakkige verwerking.

Mogelijke oplossingen daarvoor zijn meer evaluatiemomenten en meer tijd voor zelfstudie. Iris Peeters, de stafmedewerker Onderwijs van de Faculteit Wetenschappen zegt dat ze vooral af willen van het presentatieverwerkingsysteem, waar de student naar de les gaat en die les vervolgens instudeert. “We streven naar het voorbereiding-feedback systeem, want in het huidige systeem stellen wij vast dat studenten te weinig tijd hebben om zich voor te bereiden doordat ze te vaak naar de les moeten.”

WORKSHOPS

Naast plenaire lezingen konden de congresbezoekers ook deelnemen aan interactieve workshops. In de workshops over leren in hoorcolleges kregen de deelnemers bijvoorbeeld *clickers* waarmee ze konden stemmen op enkele stellingen. De uitkomst werd onmiddellijk op het scherm geprojecteerd.

twitterus Home Profile Find People Settings Help Sign out

Eokking saaie les homies. Had ik niet beter wat aan mijn paper geschreven? #dtv #based

9 hours ago via web
Retweeted by 2 people

TV_Aquino
Thomas V.

I checked in with 3000 ships! (@Groot-Brittanië) 4sq.com/JkG4Mu #zeeziek #hetetenzuigthier

2 hours ago via web

WilmDVrvr
Willem De Veroveraar

Billy Dehaen

Organisator en LOKO-ondervoorzitter Inge Geerardyn kijkt tevreden terug: “Misschien hadden sommige van de interactieve sessies nog iets interactiever gemogen, maar

ik vind dat we een redelijk groot spectrum aan meningen aan bod hebben laten komen en in de vragenrondes achteraf bleek steeds dat het thema heel wat discussie opwekte.”

Integraal | Jan Lievens

“Studenten sterk met integratie bezig”

Integratie. Het woord galmt al jaren als een mantra in universiteiten en hogescholen, want vanaf 2013 integreren de academische opleidingen van de hogescholen in de universiteit. Veto werpt tweewekelijks de Leuvense bril af en gaat praten met de directeurs van de verschillende hogescholen. Jan Lievens, directeur van de K.H.Kempen, is deze week aan de beurt.

PIETER HAECK

Veto: Bij de K.H.Kempen integreren voornamelijk de industriële ingenieursopleidingen in de KU Leuven. Zal de richting voldoende verschillen van de burgerlijke ingenieurs?

Lievens: «Vroeger was burgerlijk ingenieur een academische opleiding en industrieel ingenieur een hogeschoolopleiding van academisch niveau. De profilering van beide richtingen was toen nogal onduidelijk. Nu beide opleidingen academische opleidingen zullen zijn en samen met de bio-ingenieurs in hetzelfde Groep Wetenschap en Technologie zullen worden ondergebracht, kunnen we de eigenheid van alle richtingen veel makkelijker duiden.»

«Bij industrieel ingenieur is alles opgebouwd vanuit een oplossingsgericht denken. Daar zit het fundamentele verschil met de burgerlijke ingenieurs, namelijk dat alles vertrekt vanuit een toepasingsgericht denken.»

Veto: Is het een moeilijk gegeven om tot een degelijke profilering van de richting te komen?

Lievens: «Er zijn natuurlijk heel veel interne en externe partners bij betrokken, zoals de faculteiten, maar ook bijvoorbeeld beroepsverenigingen. Het is een complex gegeven en het vergt tijd, maar we slagen er langzaam in om duidelijkheid te creëren.»

Veto: Na de integratie blijven alleen de professionele opleidingen aanwezig in de

hogescholen. Schept dat geen financieel probleem?

Lievens: «Bij sommige hogescholen is dat inderdaad een probleem, maar niet bij ons. Van de 7.500 studenten die we nu hebben, zullen er immers slechts 630 niet meer bij de KHKempen horen. 92 procent van onze studenten blijft over. Bovendien is het zo dat we bij de industriële ingenieurs nu meer investeren dan we er in feite in onze enveloppe voor ontvangen. Na de integratie blijven er dus sowieso meer middelen over voor de professionele opleidingen.»

«Het is wel zo dat we als hogeschool zeker en vast de broeksriem moeten aantrekken. De financiering hinkt door het kliksysteem achter op de groei van de studentenaantallen en de loonindexering wordt ook niet altijd doorgevoerd in de enveloppe. Omdat er los daarvan ook nog een aantal bezuinigingen aan de gang zijn bij de overheden, bleek het absoluut nodig om een aantal kostenbesparende operaties te starten. Zo proberen we onze infrastructuur toeganke-

lijk te maken voor verschillende opleidingen, zodat die de infrastructuur gezamenlijk en zo efficiënt mogelijk kunnen gebruiken.»

Veto: De integratie komt er nu snel aan. Zijn studenten op de hoogte van deze operatie die hun situatie sterk zal beïnvloeden?

Lievens: «De studenten zijn daar sterk mee bezig, ja. Ze zijn fier dat zij een academisch diploma van de KU Leuven zullen krijgen. We hebben al een aantal infosessies gehouden en de opkomst is daar altijd heel hoog, wat ons duidelijk maakte dat het project de studenten echt wel nauw aan het hart ligt.»

Veto: Dient de integratie, naast de studenten, ook nog andere doelen?

Lievens: «Doordat de KHKempen ook een stukje KU Leuven wordt, zullen we beter in staat zijn om hier onze maatschappelijke doelen te vervullen. We zullen onze kennisopbouw plaatselijk beter kunnen valoriseren, lokaal de werkgelegenheid opkrikken en zo de *brain drain* van getalenteerde jongeren beter kunnen tegenhouden.»

HET HOGER ONDERWIJS OVER DE TAALGRENS

De minister |

Jean-Claude Marcourt

We ontmoeten Jean-Claude Marcourt, minister van Economie, Werkgelegenheid en Hoger Onderwijs (PS) op een zonnige namiddag in Namen. Gezien de splitsing van de bevoegdheid onderwijs wilden we weten hoe onze vrienden uit het zuiden de zaken aanpakken.

THOMAS VANDELANOTTE

Veto: *Economie, werkgelegenheid en hoger onderwijs, dat is een grote portefeuille. Vanwaar de splitsing tussen de verantwoordelijkheden?*

Jean-Claude Marcourt: «In Wallonië is de bevoegdheid over onderwijs inderdaad gesplitst tussen hoger onderwijs en alles wat verplicht onderwijs bevat. Als ik mij niet vergis was dat in Vlaanderen tot voor minister Frank Vandebroucke (sp.a) ook het geval. Het zijn heel verschillende types onderwijs, met elk hun methodologie. Omdat ik hoger onderwijs samen neem met werk en economie, zorg ik er ook voor dat onderwijs niet in een afgesloten cocoon terecht komt. Aan de andere kant moet ik er dan weer over waken dat hoger onderwijs niet te utilitaristisch opgevat wordt.»

Veto: *Ziet u ook voordelen aan het samenbrengen van alle onderwijsmaterie bij één persoon?*

Marcourt: «Een van de voordelen die ik zie, is dat in Vlaanderen minister Pascal Smet (sp.a) de verschillende onderwijsprogramma's goed op elkaar kan afstemmen, terwijl ik daarvoor afspraken maak met Marie-Dominique Simonet (cdH). Meneer Smet moet dan weer op andere vlakken onderhandelen.»

Veto: *Waarover moet u met minister Smet onderhandelen?*

Marcourt: «Over niet zo veel. Meneer Smet en ik hebben in grote lijnen dezelfde visie en het hoger onderwijs in Wallonië en Vlaanderen verschillen niet zo veel. De verschillen buiten België zijn veel groter. Op het vlak van buitenlandse vertegenwoordiging werken we nauw samen.»

SAMENWERKING

Marcourt: «Ook over Brussel bijvoorbeeld. Ik zie heel wat potentieel voor een nauwere sa-

menwerking tussen de ULB en de VUB. We zouden daar echt een internationaal imago kunnen uitbouwen. In het licht van internationale concurrentie zijn de twee onderwijssystemen die we in België hebben een grote troef, die we nog meer moeten uitspelen.»

Veto: *U heeft het over internationaal imago, maar hoe zit het met Belgen die voor hun hoger onderwijs de taalgrens oversteken?*

Marcourt: «Er is een zekere traditie van Vlamingen die in Wallonië verder studeren, vooral in Namen, maar over precieze statistieken beschik ik niet. Ik sta voor die manier van uitwisseling trouwens heel erg open. Overigens zijn er ook altijd Franstaligen die in de andere richting de taalgrens oversteken. We hebben wel nog altijd meer Fransen in Wallonië, omdat hier minder beperkingen zijn dan in Frankrijk. Een beetje zoals jullie heel wat Nederlanders mogen verwelkomen.»

GEMEENSCHAPPELIJK

Veto: *In Wallonië zijn er minder beperkingen dan in Frankrijk, zei u. Geen toelatingsproeven of numerus clausus?*

Marcourt: «Ik ben geen voorstander van selectieproeven voor de aanvang van het hoger onderwijs. Daarvoor zijn er tussen secundaire scholen te grote niveaoverschillen. Het enige waar ik me in kan vinden, is in een proef om het niveau te testen van aspirant-geneeskundigen, om het slaageijfer, nu ongeveer 30 procent, op te krikken.»

Veto: *In Vlaanderen laat het debat om het inschrijvingsgeld te*

verhogen weer op. Soms wordt daarbij verwezen naar Wallonië, waar dat iets hoger ligt.

Marcourt: «Dat ligt inderdaad voor universiteiten zo'n 250 euro hoger bij ons, terwijl het voor hogescholen net 200 euro lager ligt. Die kosten zijn daarentegen bevroren voor alle legislaturen én ik heb verkregen van de instellingen dat zij gratis alle lesnotities beschikbaar stellen. Geen slechte deal, *quoi?*»

Veto: *Een laatste heet hangijzer, integratie van hogescholen en universiteiten, staat dat bij jullie ook in de steigers?*

Marcourt: «Oh nee. De reflectie die wij maken is er een van interne coherentie en niet van juridische fusie. Het is niet de bedoeling ongewenste veranderingen te brengen in een systeem dat op zich al werkt. We merken bijvoor-

“De kosten zijn bevroren voor alle legislaturen”

beeld dat opleidingen architectuur aan de hogeschool en de universiteit een hele andere logica gebruiken, wanneer het de rol van onderzoek betreft. Die laten fuseren zou een groot verlies aan differentiatie inhouden.»

UITDAGINGEN

Veto: *Wat is volgens u de grootste uitdaging voor het hoger onderwijs in Wallonië?*

Marcourt: «Ik denk niet dat er één uitdaging de grootste is, maar zoals ik het zie, zijn er toch twee die er bovenuit springen. Aan de ene kant is het van het grootste belang te blijven investeren in hoger onderwijs. Ondanks de stijgende studentenaantallen slagen we er in om de investering per student gelijk te houden, hoewel dat op globaal vlak een daling betekent.»

«Aan de andere kant moet het onze eerste prioriteit zijn om het aantal schoolverlaters zonder diploma middelbaar onderwijs terug te dringen. Dat vergroot de kansen voor die groep aanzienlijk en hoeft niet zo gek veel inspanning te vergen.»

FEF en Unécof |

Waalse studentenraden

Studentenraden, je hebt ze ook in Wallonië. Bovendien zijn er daar maar liefst twee studentenraden die de lokale studentenraden op regionaal niveau overkoepelen: FEF en Unécof. De FEF had dit jaar vooral te kampen met interne verdeeldheid, waardoor het recent kwam tot een Staten-Generaal om de brokken te lijmen.

PIETER HAECK

De Fédération des Etudiants Francophones (FEF) is van oudsher een organisatie die zich vooral verzet tegen hoger inschrijvingsgeld. Ook in het begin van dit jaar startte voorzitter Michel Verbauwhede de strijd tegen hogere inschrijvingsgelden. Ook maakte hij het verzet tegen een eventuele toelatings- of oriënteringsproef tot absoluut speerpunt.

De FEF stelde toen dat er zelfs in een klimaat van bezuinigingen, nog steeds de mogelijkheid moet zijn om meer publieke middelen te investeren in onderwijs. Een ander punt waarop de FEF zich profileerde, was het verzet tegen een eventuele oriënteringsproef binnen de geneeskunde, aangezien dat volgens hen “een opstapje zou zijn naar een echte toelatingsproef”.

De inhoudelijke speerpunten van de FEF kwamen in het eerste semester in zwaar weer terecht. Toen verlieten de studentenraden van de universiteiten van Namen, Bergen en Louvain-La-Neuve de FEF en verenigden ze zich tijdelijk in de Table de Concertation des Conseils Etudiantes indépendantes (TACC). De redenen voor het vertrek waren niet meteen duidelijk, maar in een artikel van het Brusselse studentenblad *De Moeial* wordt onder meer een te linkse oriëntering van de be-

stuursorganen aangehaald als mogelijke verklaring.

STATEN-GENERAAL

In maart werd er dan een Staten-Generaal gehouden tussen de FEF, de TACC en die andere studentenkoepel, de Unécof, om de verschillende overkoepelende initiatieven dichter bij elkaar te brengen. De Unécof is in de jaren '70 opgericht door de studentenraad van de Université Libre de Bruxelles (ULB), maar vandaag de dag zijn er enkel nog studentenraden van hogescholen bij aangesloten.

De Staten-Generaal gaf in haar conclusies aan te streven naar meer samenwerking tussen de verschillende studentenkoepels. Zo zou er overleg komen tussen de voorzitters van Unécof en de FEF, maar zou ook de Staten-Generaal frequenter gehouden worden. Ook over een aantal inhoudelijke dossiers, zoals de numerus clausus, werd een consensus bereikt.

Eind maart kon dan ook de FEF een doorbraak bereiken over haar interne problemen. Toen legde het bestuur zijn taken neer, om de dag erna uitgebreid met zes nieuwe leden opnieuw verkozen te worden. Twee van de zes nieuwe leden waren afkomstig van de studentenraden die eerder de FEF verlaten hadden, wat volgens het bestuur een “teken van eendracht was”.

Minister Jean-Claude Marcourt.

VERKIEZINGEN AMERIKA

Obama als deel van de oplossing of deel van het probleem?

De eerste zwarte president van de VS heeft een aantal grote hervormingen doorgevoerd, onder andere in de gezondheidszorg en de financiële regulering. Toch lijkt het erop dat de toestand van de economie de bepalende factor zal zijn voor de presidentsverkiezingen op 6 november. We spraken met Bart Kerremans, professor internationale relaties en Amerikaanse politiek aan de KU Leuven, over de prestaties van Obama.

ELS DEHAEN EN WOUTER GOUDESEUNE

Veto: Gaat u akkoord met de stelling dat de presidentsverkiezing eigenlijk een referendum is over de zittende kandidaat en dat het er dus minder toe doet hoe goed de tegenkandidaat is?

Kerremans: «Ik denk dat dat wel klopt. Het hangt natuurlijk ook sterk af van wat Obama doet. Hij heeft er niet echt veel belang bij dat het een referendum over zijn presidentschap wordt. De Obamacampagne is vooral bezig met de zwakheden van Mitt Romney in de schijnwerpers te zetten. De indruk wordt gecreëerd dat hij uit een elitemilieu komt, wat eigenlijk niet helemaal klopt. Hij behoort wel tot een zeer rijke klasse en heeft maar 15 procent belastingen betaald. Er wordt gesuggereerd dat hij eerder aandacht aan die klasse zou geven dan aan de gewone Amerikaan. Dat is iets wat Obama sterk naar voren schuift, om het contrast met wat hij zelf in zijn tweede ambts-termijn zou willen doen centraal te stellen. Op die manier wordt de aandacht afgeleid van hoe goed hij het zelf gedaan heeft.»

«De reden daarvoor is natuurlijk de kwakkelende economie. Het gaat wel beter, maar de situatie is nog zeer wankel. In een periode van economische bloei zou Obama niet moeten focussen op de zwakheden van zijn tegenstander, maar zou hij zijn eigen prestaties in de verf kunnen zetten.»

Veto: Is Obama wel een echte leidersfiguur? Het initiatief voor de gezondheidshervorming lag bijvoorbeeld bij het Congres, niet bij hem.

Kerremans: «De reden waarom hij op die manier te werk is gegaan, is in zowel de gezondheidshervorming als de hervorming van de financiële regulering, ligt volgens mij elders. Hij wou vermijden wat er in de Clintonperiode gebeurd is. Clinton heeft toen met een *task force* in het Witte Huis een volledig wetsvoorstel uitgewerkt om de gezondheidssector te hervormen. Daarmee is hij naar het Congres gestapt, maar veel partijleden zijn toen dwars gaan liggen. Ze gingen niet akkoord met die manier van werken. Het Congres is de wetgever, niet de president. De Obama-administratie was als de dood voor een herhaling van dat scenario. Dus ik zou niet spreken over een gebrek aan leiderschap.»

«Een mening die ik wel deel, is dat hij de strategische betekenis van de timing uit het oog is verloren. Hij is daar te voorzichtig geweest. De zomer van 2009 was cruciaal. Het grootste deel van het dossier had toen afgewerkt moeten zijn. De zogenaamde *death panels*, conservatieve groeperingen, hebben tijdens het zomerreces de kans gehad om met tegenargumenten af te komen. Ook heeft hij een grote tactische fout gemaakt in de begrotingsdiscussie. In december 2010 had Obama de onderhandelingen moeten koppelen aan de eventuele verlenging van de belastingverminderingen onder Bush. Dat was een belangrijke troef die hij had kunnen gebruiken in de discussie over de verhoging van het schuldenplafond.»

REALISATIES

Veto: Vindt u dat Obama veel gerealiseerd heeft?

Kerremans: «Je moet alles in zijn perspectief plaatsen, dus je moet rekening houden met wat realistisch was en met de grote afstand die hij moest afleggen. Als je dat doet, dan heeft hij op een aantal belangrijke dossiers redelijk veel gerealiseerd. De hervorming van de gezondheidszorg is echt historisch. De laatste serieuze hervorming op dat vlak in de VS dateert van 1965. Verschillende presidenten hebben geprobeerd *health care* te hervormen, maar zonder succes. Ook de hervormingen in de financiële sector zijn indrukwekkend. Volgens sommigen niet verregaand genoeg, volgens anderen te verregaand. Hoe je die hervorming beoordeelt, hangt af van je eigen overtuiging.»

«De macht van de president is natuurlijk beperkt. Zoals Calvin Coolidge reeds zei: *"I am the most powerful man in the world, but great power does not mean much except great limitations."* In 2008 werden er hyperbolische verwachtingen gecreëerd door de Obamacampagne, maar ook door de media. Door die belachelijk hoge verwachtingen kon het niet anders dan op een soort teleurstelling uitdraaien. Obama's pech is natuurlijk dat de economische situatie slecht bleef.»

Veto: Als Romney verkozen zou worden, zou hij Obamacare willen terugdraaien. Kan hij dat zomaar?

Kerremans: «Nee. De president kan niet zomaar een wet ongedaan maken. Hij kan wel een aantal uitvoeringen van die wet vertragen. Tegen 2014 komen bepaalde elementen automatisch in werking. Een president kan niet zomaar de wet aan zijn laars lappen. Veel hangt af van wat de Supreme Court (hoogste rechtsorgaan in de VS, red.) op voorhand beslist en van de meerderheden in Congres en Senaat. Romney kan dat wel beweren, maar ik geloof er niet in.»

«Hij heeft trouwens zelf boter op het hoofd. De gezondheidshervorming die hij zelf doorvoerde als gouverneur lijkt sterk op die van Obama. Met dat thema kan hij zich dus niet profileren. Hij staat bekend als *flip-flopper*: vroeger was hij voor abortus, nu tegen. Vroeger was hij voor sterke wapenregulering, nu is hij ertegen. De conservatieven binnen zijn partij vertrouwen hem dus ook niet echt.»

Veto: Zal Romney door op te schuiven naar het centrum die aartsconservatieve kiezers niet verliezen?

Kerremans: «Dat wordt zeker een probleem. Dat is natuurlijk altijd het geval, maar des te meer in het geval van Romney. Sommige conservatieven zullen liever nog vier jaar verder met Obama verder doen, dan misschien acht jaar Romney als president te hebben. Na nog vier jaar kan dan een echte conservatief aan de macht komen. De situatie is vergelijkbaar met die van Bush in '92. Bush Senior heeft toen de hervorming niet gewonnen, vanwege de economie, maar ook omdat veel conservatieven niet warm liepen voor hem.»

RUNNING MATE

Veto: Heeft het dan zin voor Romney om een conservatieve running mate te kiezen om zo toch de conservatieve kiezer aan te spreken?

Kerremans: «Gezien de problemen die Romney gehad heeft met de conservatieve vleugel, denk ik dat hij niet anders kan dan een conservatieve running mate kiezen. In 2008 heeft de keuze van McCain voor Palin hem zeker geholpen. Op die manier heeft hij een aantal aartsconservatieven kunnen overtuigen om te gaan stemmen. Dat is wat Romney waarschijnlijk ook zal proberen. Dat zal wel niet het volledige probleem oplossen. Uiteindelijk gaat het om de presidentskandidaat, niet de vicepresidentskandidaat.»

Inge Himpens

“Door de hyperbolische verwachtingen die men rond Obama creëerde, kon hij niet anders dan teleurstellen”

«Golden boy Marco Rubio (senator van Florida, red.) wordt genoemd als mogelijke running mate. Ik denk echter niet dat het in zijn belang is omdat hij jezelf op die manier in de schaduw zet. Voor mij is het echt wel een open vraag wie Romney zal kiezen. Obama zal het waarschijnlijk bij Joe Biden houden. Biden heeft zijn rol als vicepresident goed gespeeld, zeker voor de linkervleugel van de partij.»

WERKLOOSHEID

Veto: Sinds Roosevelt werd nog nooit een presidentskandidaat verkozen met werkloosheidscijfers hoger dan 8 procent. Momenteel schommelt de werkloosheid rond de 8,2 procent. Zal dat hem afgerekend worden?

Kerremans: «Het aantal presidentskandidaten sinds Roosevelt is niet hoog genoeg om statistisch relevante uitspraken te maken. Wat volgens mij belangrijker is, is de trend. Er is een, weliswaar trage, dalende beweging merkbaar. Het patroon dat Obama politiek heeft gevolgd, is het patroon dat Reagan heeft gevolgd. Een sterke stijging van de werkloosheid en vervolgens een daling. Bij Obama begint die dalende trend trager te verlopen dan bij Reagan. Het het is dan maar de vraag welke perceptie dat zal creëren bij de kiezers. Zullen ze hem zien als deel van de oplossing of als deel van het probleem?»

«De informatie die we nu hebben is enorm anekdotisch. Peilingen die deze week nog zijn afgenomen, geven aan dat, als de daling gelijkaardig blijft, mensen allicht voor continuïteit zullen stemmen. Maar de grote vrees van Obama is natuurlijk dat de dalende trend niet alleen vertraagt, maar keert, door wat er in de Eurozone gebeurt. Als dat opnieuw paniek op de financiële markten veroorzaakt, zou dat kunnen overslaan naar de kredietverstrekking van de financiële sector. Dat resulteert in groeivertraging.»

Veto: Welke andere belangrijke factoren zullen meespelen tijdens de verkiezingen?

Kerremans: «Dat doet me denken aan een uitspraak van Rudi Vranckx onlangs.»

Toen men hem vroeg wat er belangrijk was in het buitenlands beleid van Obama, antwoordde hij dat het belang van dossiers wordt bepaald door de alledaagse gebeurtenissen. Als er morgen een crisis uitbreekt, zal dat even de agenda bepalen.»

«Ik ben het daar wel mee eens. De verwachting is nu dat bij gebrek aan grote gebeurtenissen, de economie de bepalende factor wordt in de verkiezingen. Maar als intussen pakweg Israël een aanval uitvoert op Iran, of er een zware orkaan à la Katrina de kop opsteekt, zal de aandacht naar daar verschuiven. Maar de laatste vier jaar is de hoofdbekommernis van de gemiddelde Amerikaan zeker de economie.»

SUPERPAC'S

Veto: Sinds 2010 mag er ook campagne gevoerd worden door super-PAC's, onafhankelijk comités die zich politiek mogen uitspreken voor een kandidaat, maar hen niet rechtstreeks mogen sponsoren. Laat het belang van die super-PAC's zich deze verkiezing voelen?

Kerremans: «In de voorverkiezingen hebben ze in ieder geval al een belangrijke rol gespeeld. In sommige gevallen hebben ze meer fondsen geïnvesteerd in de campagne dan bepaalde kandidaten. Het voordeel voor de kandidaten is dat ze zich kunnen distantiëren van krasse uitspraken of anti-campagne, want super-PAC's zijn niet formeel gelieerd aan een partij of kandidaat. Natuurlijk zijn veel centrale figuren in die super-PAC's mensen die nauw hebben samengewerkt met een kandidaat. Ze weten dus waar de noden van die kandidaat zich situeren.»

«Maar het is duidelijk dat super-PAC's een belangrijke rol zullen spelen in de verkiezingen. In het kamp van Obama anticiperen ze in hun fundraising bijvoorbeeld overduidelijk op de super-PAC's van de republikeinse zijde. Obama verzamelt enorm veel kapitaal omdat hij goed beseft dat hij weerwerk zal krijgen.»

HET GEDACHTEGOED (4) | KVHV

“We gaan niet elke zondag naar de mis”

Volgens menigeen heeft de jeugd tegenwoordig geen politiek buikgevoel meer. Laat staan dat ze er nog hun stem voor zouden laten horen. Die kijk op de zaken staat haaks op het veelvoud aan politieke studentenbewegingen dat om uw aandacht smeekt. Op regelmatige basis stellen wij gaarne een van hen aan u voor. Deze week schoven we aan tafel bij Jeroen Van Dyck, voorzitter van het Katholiek Vlaams Hoogstudenten Verbond (KVHV).

EVA SCHALBROECK EN LAURA HOLLEVOET

Tegen onze vooroordelen in bleek de voorzitter van KVHV, Jeroen Van Dyck, niet gehuld in een Vlaamse Leeuw, noch had hij een tatoeage op zijn voorhoofd met “Vreemdelingen buiten”. We haalden enigszins gerustgesteld adem.

Veto: Heeft jullie K meer te betekenen dan de K van KU Leuven?

Van Dyck «Onze K heeft ongeveer dezelfde betekenis als de K van KU Leuven. We profileren ons als katholiek, maar gaan niet elke zondag naar de mis. Het zijn de christelijke waarden die van tel zijn. De K trekt vandaag niet zo heel veel studenten meer aan. Ons andere kenmerk, de Vlaamsgezindheid wel. De mensen binnen KVHV streven allemaal naar een Vlaamse ontvoeding, binnen of buiten België.»

Veto: Als we er binnen België niet in slagen samen te werken, hoe moet dat dan op Europees niveau?

Van Dyck «Het probleem in België is momenteel dat we sommige dingen die enkel betrekking hebben op Vlaanderen, hogerop moeten regelen. Bij een onafhankelijk Vlaanderen vallen die barrières weg. Dat zou een Europese samenwerking ten goede komen. Ik denk wel dat dat moet gebeuren door evolutie. Vandaag

een onafhankelijk Vlaanderen uitroepen is absurd.»

Veto: Speelt jullie slogan: “Ceci n'est pas un melkkoe” een rol? En wat met de welvaarts-kloof tussen Vlaanderen en Wallonië?

Van Dyck «Belastingen zijn een noodzakelijk kwaad om een land draaiende te houden. Dat is het probleem niet. Maar hoe dat geld besteed moet worden, is een andere zaak. Wallonië krijgt geld van Vlaanderen, om zichzelf op de kaart te zetten. Maar het doet te weinig met die belastingen. We zeggen vaak al grappend dat je dat kunt zien aan de staat van de weg, wanneer je de taalgrens oversteekt. Wallonië doet niets aan de toestand van zijn wegen, terwijl dat de industrie ook ten goede zou komen.»

Veto: Zit het probleem niet in de aard van de industrie in Wallonië zelf?

Van Dyck «Inderdaad, als Vlaanderen onafhankelijk zou zijn, zou Wallonië wel verplicht zijn er iets aan te doen. We mogen hen wel niet zomaar aan hun lot overlaten. Het moet een geleidelijk proces zijn.»

“Er hangt een Vlaamse Leeuw bij ons, maar daar is niets verkeerd mee”

toch niets verkeerd mag zijn.»

Veto: Misschien heeft jullie betoging tegen de Di Rupoakkoorden ermee te maken?

Van Dyck «In die zin is het misschien wel te begrijpen dat Wouter Beke niet met ons geassocieerd wilt worden. Wat ons betreft, heeft de CD&V te veel toegegeven (*Van Dyck doelt hier vooral op de beslissingen rond de facilititeitengemeenten en de splitsing van BHV, red.*)»

«De akkoorden hebben België wel uit een impasse gehaald. Maar toen we geen regering hadden, was er nog de Vlaamse en Waalse regering, die de boel draaiende hielden. Wat mij betreft is dat een mooi bewijs dat beiden het apart aankunnen.»

Wat er met Brussel moet gebeuren is ook voor Van Dyck een raadsel. Als afsluiter deelt hij ons wel nog mee dat hij het betreurt dat de Guldensporenslag uit het leerplan is gezwaard. Al drukt hij ons op het hart, dat hij deze kortstondige overwinning van het graafschap Vlaanderen op het Franse leger op historisch verantwoorde wijze zou nuanceren en in zijn context plaatsen.

Kotentoren | 600 koten aan de Vaart?

Er zijn plannen om aan het Engels Plein aan de Vaart een woonblok met 600 koten neer te planten. Buurtbewoners zijn daar niet van gediend, vooral omdat er in de oorspronkelijke bouwplannen geen sprake was over zulke invulling van de toren.

MARGOT HOLLEVOET

3.500 nieuwe koten moeten er de komende jaren in Leuven bijkomen. Dat lijkt veel, maar het is noodzakelijk door de toenemende studentenaantallen. Projectontwikkelaar Ghelamco diende een aanvraag in om naast een parkeertoren aan de Vaart een tweede toren te mogen bouwen waar zeshonderd studentenkamers in komen.

Maar in de oorspronkelijke plannen was daar geen sprake van. Op de website van Ghelamco staat te lezen dat hun Waterviewproject 13.322 m² kantooruimte, 5.435 m² winkelruimte en 20 appartementen zou bevatten, naast een publieke parkeertoren. Verder staat er te lezen dat al veel winkeliers geïnteresseerd zijn in het project, vanwege de nabijheid van de parkeertoren, die gebouwd zal worden met medewerking van de stad Leuven.

“Wij hebben er eerlijk gezegd niet voor gekozen om op een campus te wonen”

Buurtbewoners waren bijgevolg op de hoogte van de parkeertoren, maar de kotentoren met zeshonderd koten was een grote verrassing, aangezien Ghelamco en het Leuvense stadsbestuur pas recent over de bouwplannen communicerden. De inwoners van de nieuwe – en dure – luxeappartementen aan de Vaart zijn dan ook kwaad. Er wordt zelfs gesproken over voorbedachte rade. “Als de mensen op voorhand hadden geweten dat er een getto van studenten achter hun deur zou komen, hadden ze zeker niet allemaal gekocht,” klinkt het bij de buurtbewoners.

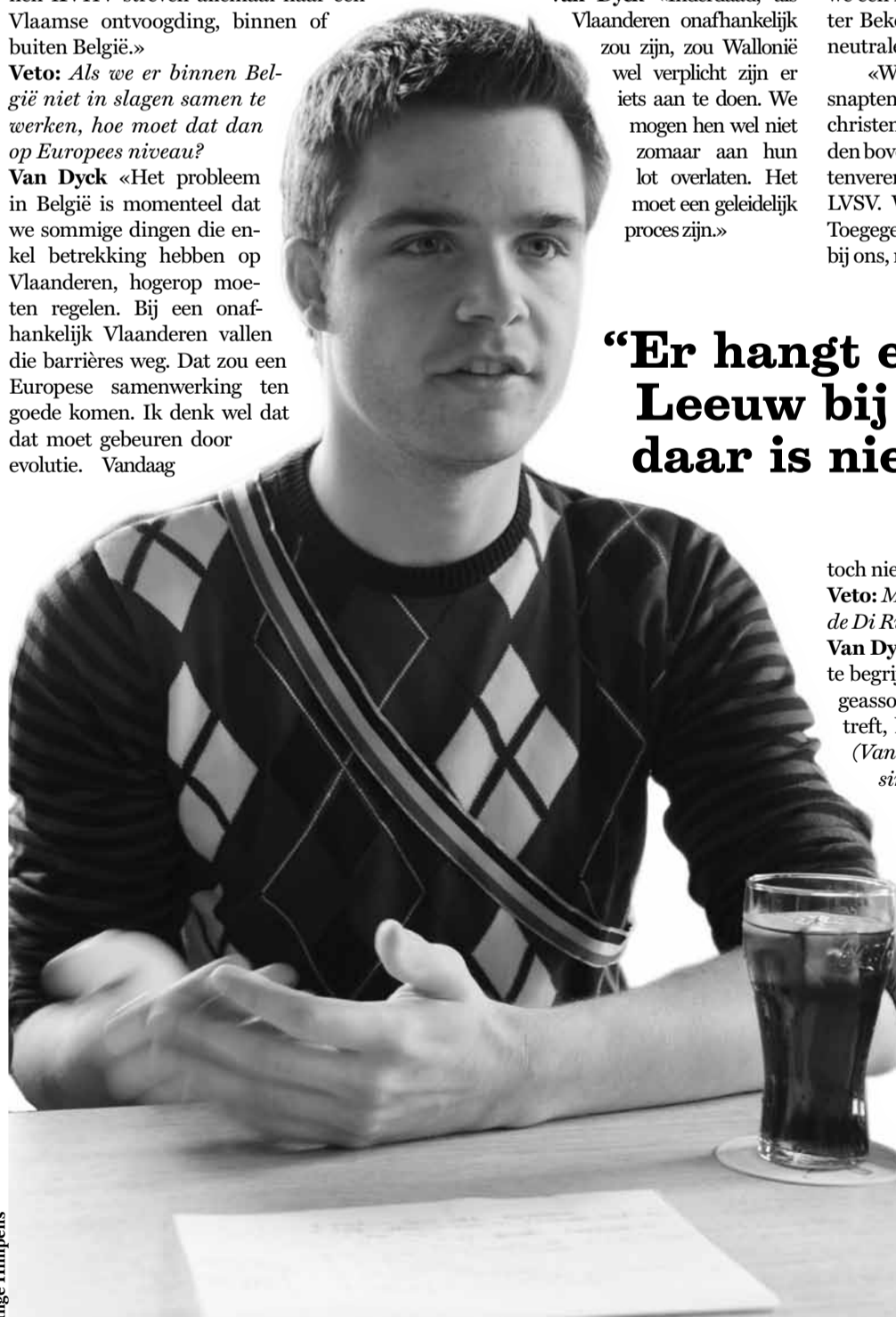
Enkele bewoners gingen de buurt af om handtekeningen te verzamelen en dienden ook een bezwaarschrift in. Radicaal tegen de toren zijn ze niet: “We willen ons voorlopig nog niet al te negatief opstellen. We willen eerst met de stad bekijken of er geen andere mogelijkheden zijn voor de blok. Zelf pleiten we voor een betere mix in het gebouw. Waarom zijn er ook geen serviceflats voorzien?”

“Zeshonderd studenten op een zakdoek neerpoten, dat is volgens ons om problemen vragen,” klinkt het bij de buurtbewoners. “Pas op, wij zijn niet tegen bijkomende gebouwen, maar wel tegen de invulling van de hoogste toren. Wij hebben er eerlijk gezegd niet voor gekozen om op een campus te wonen.”

DIALOGO

De stad Leuven toont begrip voor de grieven van de buurtbewoners en organiseerde een gesprek tussen de schepen van Ruimtelijke Ordening Carl Devlies (CD&V) en de buurtbewoners. Dat gesprek kan zeker nog iets veranderen, want een formeel besluit over de invulling van de toren is nog niet genomen. Toch wil Ghelamco zo snel mogelijk beginnen te bouwen, aangezien het openbaar onderzoek naar de bouwplannen al afgerond is.

Maar Jaak Brepoels, schepen van Huisvestingsbeleid (sp.a) ziet geen andere oplossing voor het kotentekort in Leuven: “Als er 3.500 koten moeten bijkomen, moeten we érgens plaats maken. Het was dit of een kantoorgebouw. Dat is 's avonds pas dood. Nu heb je tenminste nog de sociale controle van een levendig woonblok.”

Inge Himpeus

KVHV-voorzitter Jeroen Van Dyck: “Wij staan positief tegenover vreemdelingen.”

Andrew Snowball

IMSAL-voorzitter Mohamed Al Said

“Religie is voor moslims een allesomvattende levenswijze”

Het is ondertussen zes jaar geleden dat Mohamed Al Said in Leuven aankwam. Toen bleek IMSAL zijn eerste contactpunt. Vandaag de dag is deze organisatie nog steeds de ontmoetingsplaats voor moslimstudenten uit het buitenland, getuigt de voorzitter van de International Muslim Student Association Leuven.

PHILIP GALLASZ

Veto: Wat is het doel van IMSAL?
Mohamed Al Said: «IMSAL werd 27 jaar geleden opgericht om moslimstudenten op te vangen. Onze eerste doelstelling is om hen te voorzien van cultuur, religie en sociale activiteiten. Zo beoefenen wij samen het vrijdaggebed. Maar evengoed zoeken wij oplossingen voor sociale problemen.

Door de studenten te helpen bij een snelle integratie en aanpassing aan het leven hier, zorgen wij ervoor dat ze zich kunnen focussen op hun studies.»

Veto: Hoe ziet jullie ledenbestand eruit?

Al Said: «Onze leden komen uit meer dan vijftig verschillende landen. Onze tweede doelstelling is dan moslims samenbrengen. Voor ons is het belangrijk vrienden te hebben uit verschil-

lende landen waarmee we kunnen nadenken en samenwerken.»

INTEGRATIE

Veto: Hoe ervaren moslimstudenten het contact met IMSAL?

Al Said: «De eerste vraag die moslims zich stellen, is of ze hun geloof hier kunnen belijden. Tenslotte komen zij naar een katholieke universiteit. Via ons vernemen zij dat de faciliteiten daarvoor aanwezig zijn. Zij zitten vaak met specifieke problemen, die duidelijke antwoorden vragen. Die informatie krijgen ze via ons.»

Veto: Hoe verloopt de integratie?

Al Said: «Doordat wij als een soort sociaal netwerk werken,

komt iemand zeer snel terecht bij één van onze 200 leden die hem of haar kan helpen. Religie is voor ons, moslims, een allesomvattende levenswijze. Ik gedraag mij als een moslim wanneer ik mij inzet om anderen te helpen. Dat stopt niet wanneer ik de moskee verlaat.»

Veto: Hoe moeilijk is het om een islamitisch leven te leiden in een niet-islamitisch land?

Al Said: «Wij ondervinden daarbij geen problemen. Enkel halal eten blijkt niet altijd gemakkelijk. Al is dat deels het gevolg van een misverstand. Onderzoek heeft namelijk uitgewezen dat 80 procent van het Belgische vlees halal geslacht

is. Taak is om de juiste informatie daaromtrent te verspreiden. Daarnaast is er voor het vrijdaggebed misschien wel een moskee te weinig. Maar omdat we die slechts wekelijks gebruiken, is het niet vanzelfsprekend er een extra te eisen. Om het plaatsgebrek op te vangen, huren we een extra ruimte. Ik zie twee mogelijke redenen voor die toename aan mensen die samen met ons de islam willen belijden. Enerzijds komen er meer studenten uit het buitenland, anderzijds is er een groeiende interesse voor ons geloof.»

Veto: Krijgen jullie soms klachten over racisme op de universiteit?

Al Said: «Hier in Leuven niet. Leuven is multicultureel en openminded. Na zes jaar hier te leven ondervind ik dat het probleem niet de mensen zijn, maar de misverstanden die er heersen. Daarom bieden wij infobrochures aan die een specifieke aspect van de islam belichten. Ik denk dat eens mensen samenzitten en een open gesprek voeren met eerlijke vragen en antwoorden, de problemen van de baan zullen zijn.»

Media | Zeven uitdagingen voor de toekomst

Kennis en maatschappij, zo heet de lezingenreeks die KU Leuven Alumni organiseert. Spreker van dienst Peter Frans Anthonissen, gerenommeerd communicatiespecialist en oud-journalist, sprak over de rol van media in de huidige maatschappij, die reeds belangrijk is en nog belangrijker zal worden.

MARGOT HOLLEVOET

“Vanmorgen bent u opgestaan. Met de media,” opent Anthonissen lachend. Hij heeft gelijk. Wij stonden op met Facebook, Twitter, nieuwssites en de papieren krant. Al zou het verbazen als het oudere publiek bij zijn ochtendlijke koffie Facebook of Twitter checkt.

De eerste uitdaging voor de media bestaat erin dat ze harder zullen moeten werken om publiek aan te trekken. De Vlaamse nieuw-

sconsument is mondiger, slimmer, rijker én veeleisender geworden. Koning Internet verdreef Keizer Televisie. We zoeken en vinden nieuws op het internet eerder dan op de televisie. Het klassieke beeld van dé krantenlezer bestaat niet meer. Met andere woorden: mediabedrijven moeten op zoek gaan naar iets speciaals waarvoor de consument bij hen aanklopt.

Anthonissen komt aan uitdaging twee: wat zijn de media tegen-

woordig? Het is de eeuw van de sociale media. Andere media zullen zich moeten aanpassen of ze zullen verdwijnen. Ook de opkomst van kookprogramma's en lifestyle (uitdaging nummer drie) ziet Anthonissen als een uitdaging. Niet alleen op tv zijn amuses-gueles en cuissons schering en inslag. Ook de kranten doen jolig mee aan de trend.

FAKEBOOK

Nummer vier: is Vlaanderen wel groot genoeg voor drie kwaliteitskranten en tien zenders? Antwoord van Anthonissen: nee. Hij schat dat er tegen 2025 nog maar één kwaliteitskrant zal zijn en enkele crossmediale groepen. De advertentiestrijd woedt hevig

en zal vroeg of laat slachtoffers maken.

Zijn de media een waak- of schoothond in hun rol als vierde macht? Anthonissen stelt dat er strikte en eenduidige regels en normen zullen moeten komen, wat uitdaging vijf is. Objectiviteit en woord-wederwoord zullen en moeten belangrijk blijven, ook in zogenaamde infotainmentprogramma's, die niet noodzakelijk door beroepsjournalisten gemaakt worden.

Bij uitdaging nummer zes komt Anthonissen terug op de sociale media. Wat met privacy? Zal de invloed van sociale media bij rekrutering door bedrijven nog groter worden? En wat als Facebook een Fakebook wordt, waar mensen zich

beter, gelukkiger, ondernemender voorstellen dan ze eigenlijk zijn? En het is niet alleen de vraag hoe de klassieke media zullen omgaan met sociale media, maar ook wijzelf, het publiek.

Bij de laatste uitdaging ziet Anthonissen een rol voor de overheid en bedrijven weggelegd. Vlamingen zijn altijd pioniers geweest. Waarom dan niet op vlak van de nieuwe sociale media? Omdat er geen ondersteuning is, aldus Anthonissen.

Al bij al vertelde Anthonissen niets nieuws. Hij raakte veel topics aan, zonder er echt dieper op in te gaan. We leven in een spannende tijd, die we, volgens Anthonissen, “zowel mee maken als meemaken”.

Masterproef | Structuur en gründlichkeit

De KU Leuven definieert een masterproef als volgt: "De masterproef is een werkstuk waarmee een masteropleiding wordt voltooid. Daardoor geeft een student blijk van analytisch en synthetisch..."
BLABLABLEA. Fuck da, jong, een masterproef is vooral heel veel zweet, bloed en tranen. En omdat uw promotor vast niet antwoordt op uw mails, strooien wij vandaag even met de tips. Voor een wereld met betere masterproeven!

PIETER HAECK

Wij zijn ervaren masterproefschrijvers. Dat onze laatste masterproef geen kas-succes werd, is een groter raadsel dan de diefstal van de *Rechtvaardige Rechters*. Een mantra die wij hebben gehanteerd bij het schrijven van ons 16.000 woorden tellend meesterwerk, is "structuur".

Als uw thesis meer dan 15.000 woorden moet bevatten, kan het zijn dat u al eens door het bos de bomen niet meer ziet. Een grote muur en een 5-tal A3-papieren kunnen dan helpen. U plakt het papier aan de muur en gaat dan met gigantische alcoholstiften aan de slag. Schema! Structuur! Overzicht! Dat Duitse *gründlichkeit* moge overwinnen!

Ook qua tijdsbesteding is *gründlichkeit* absoluut een noodzaak. Veel mensen verkondigen luidkeels op Facebook dat ze "een dagje gaan thesissen", waarna ze eerst een kopje koffie zetten, dan een beetje doelloos door hopen artikels gaan bladeren en zichzelf daarna belonen met een terrasje van een uur lang.

Zo niet, hé, zou ons mamaatje daarover zeggen. Definieer duidelijk wat u wil bereiken binnen een goed afgebakende tijdsperiode. 500 woorden op 2 uur. Of 1 artikel binnen 1 uur. Misschien geeft u dat niet het gevoel dat u veel bereikt hebt, maar het is beter om het allemaal wat op te splitsen en stuk per stuk aan te pakken, dan te denken dat je je thesis op één dag gaat schrijven.

FACEBOOK

Bij het schrijven van dit artikel zijn wij reeds drieëndertig keer afgedwaald naar de Goddelijke hemel, genaamd Facebook. Als we dat extrapoleren naar het aantal tekens van onze thesis, wilt u echt niet weten hoeveel uren we hadden kunnen thesissen, maar verspillen hebben aan het checken van de foto's van de knappe richtingsgenote.

Wat kan je daar nu aan doen, om al die online afleiding uit de weg te gaan? Er bestaan zogenaamde *site blockers*, waarmee u bijvoorbeeld Facebook voor een bepaald aantal uur kan afsluiten. En als u Facebook toch niet links kan laten liggen, moet u die site misschien eens functioneel gaan gebruiken.

Richt een groep op voor thesisgelijkgestemden, waarbij er uitgebreid en existentieel wordt gecontempeerd over elkaanders thesis. Vermijd wel het gepalaver over het aantal woorden dat iedereen al schreef, want dat is toch maar ontmoedigend.

PAUS

Maar kom, laat ons niet heiliger zijn dan de paus. Alle bovenstaande tips hebben ook wij zelf al eens keihard met de voeten getreden. In de maand voor de deadline hebben wij tot diep in de nacht doorgewerkt, sloten colatjes gedronken, onze omgeving tot de wanhoop gedreven met emotionele speeches en waren we tot op het irritante af trots toen we eindelijk onze thesis in de handen hadden.

Want dat is nog zoets. Meestal is het een heus huzarenstukje om je thesis nog op tijd geprint te krijgen. Vergeet niet om een afspraakje te boeken bij één van de vele copyshops en dat liefst dan nog een heel eindje op voorhand. Anders kan u het wel schudden en is al dat harde werk op de valreep toch voor niets geweest.

Dubbelinterview IfTF | Babylon en Katechetika

Halfweg het Interfacultair TheaterFestival (IfTF) en Babylon en Katechetika kunnen uitblazen na hun voorstellingen. Maar niet voor ze door uw favoriete studentenweekblad op de rooster gelegd werden. Deze week zaten we neer met de verborgen lichtpuntjes van het toneel, de bijrollen: "Stress verscherpt."

FRANK PIETERMAAT

Veto: *Hoe zijn de voorstellingen geweest?*
Marlies Maertens (Katechetika): «Voor de generale was heel goed. De eerste voorstelling was wat moeilijk, maar bij de volgende werd dan weer heel uitbundig gelachen. We waren zelf ook heel energiek omdat je die spanning van de eerste keer hebt.»

studies. In mijn tweede jaar had ik zo iets van: foert, ik doe mee. Regisseren was vorig jaar wel heel slopend, maar in mijn masterjaar heb ik weer wat meer tijd. En dan kan je je wel *smijten*. Onze kring is ook relatief klein waardoor je elkaar al gemakkelijker aanspreekt en aanmoedigt om mee te komen spelen.
Ariane: «Ik deed vorig jaar mee maar was dit jaar op Erasmus. Uiteindelijk viel ik dan toch in, maar moest ik niet op

dat dat iets rustig zou zijn, maar dat is dan volledig anders uitgedraaid (*lacht*). Ik gebruikte wel mijn ervaring als leerkracht, omdat dat eigenlijk ook een rol spelen is.

PRESTEREN

Veto: *Jullie vervullen zelf bijrollen. Hoe wordt over die rolverdeling beslist?*
Mieke: «De eerste repetities kiezen we het stuk. Meestal is er snel een consensus. Dan is het bekijken wie welke rol wil en als er overlap is, wordt er wel wat voor gevochten.»

Veto: *Niemand de hoofdrol geambieerd?*

Marlies: «Nee, ik was er ook later bijgekomen en ambieerde niet meteen de hoofdrol. Maar doorheen het stuk bleek wel dat ik een iets grotere rol had.»

Mieke: «Nee, want in ons stuk heeft ieder-

Twee meisjes van Katechetika. Niet op het strand, maar in het café.

Ariane (Babylon): «De première was de beste. Toen was de jury er en dan was het stress. Daarna was de kop eraf en kan je ontspannen verder werken. Door die stress ben je ook extra geconcentreerd. Je doet extra je

Erasmus geweest zijn, was ik er sowieso van bij het begin geweest.»

Alexe (Babylon): «Bij ons kwamen ze reclame maken en ik wou er meteen bij zijn. Ik wou met toneel bezig zijn, zeker als je op

een wel een moment waarin je de dragende rol moet spelen. Dan moet je je echt volledig gooien want anders valt alles ineens. Dus iedereen heeft even veel verantwoordelijkheid. Maar de hoofdrol is wel de rode draad en die moet blijven presteren.»

Alexe: «Ik denk dat er gewoon wordt gekeken naar welke persoon het best bij welke rol past. Daar wordt niet echt veel overleg over gepleegd.»

Veto: *Hoe zit het met de stress bij voorstellingen?*

Mieke: «Als je weet dat je ouders of vrienden komen kijken, sta je veel meer op scherp. Je zit dan met stress en dan ben je automatisch ook meer gefocust.»

Marlies: «Ik denk dat daar veel van afhangt. Je wil je tonen. Die stress maakt ook veel energie vrij. Maar anderzijds moet je je blijven amuseren.»

Ariane: «Als andere mensen het slecht vinden en dat zeggen daarna op café, kan mij dat echt niets schelen, maar met vrienden is dat helemaal anders. En ik denk ook wel dat ze eerlijk zouden zijn.»

**“Je speelt voor je vrienden
en voor jezelf, maar je wil
ook niet helemaal afgekraakt
worden”**

best, want het is nog steeds een wedstrijd. In de eerste plaats speel je voor je vrienden en voor jezelf, maar je wil ook niet helemaal afgekraakt worden. Je wil het niet verknoeien omdat je er zo hard aan gewerkt hebt. Je hebt nog steeds een soort van trots.»

Veto: *Hoe zijn jullie bij het kringtoneel terechtgekomen?*

Mieke Mortier (Katechetika): «Ik speelde twee jaar geleden al mee en vorig jaar was ik regisseur. Voor velen was het de eerste keer, maar dat maakt het des te leuker als je met zo'n nieuwe groep kan werken. Zelf speel ik toneel vanaf mijn zes jaar. Toen ik naar Leuven kwam, mocht ik in mijn eerste jaar niet meedoen omdat ik me moest focussen op

kot zit en minder tijd hebt om er thuis mee bezig te zijn.»

Marlies: «Voor mij is het de eerste keer. Ik volg een verkorte bachelor en opeens viel er een rol weg, die ik heb ingevuld. Ik dacht

KIESWEEKEN

Wij vergaten vorige week volgende kiesweken te namedroppen. Kandidaat-preses-sen, vergeef ons! Wij werpen ons aan jullie voeten!

Pedagogie
Medica
VTK

22 tot 26 april
22 tot 26 april, Gasthuisberg en Doc's Bar
7 tot 9 mei, Heverlee

20ste

BEELDENDE KUNSTENFESTIVAL

ITHAKA

Oud Kartuizerklooster – 25 tot 28 april 2012

BIJLAGE

Met de steun van:

Belfius
Bank & VerzekeringenLEUVEN
Eeuwenoud
SpringlevendPROVINCE
VLAAMS • BRABANT
KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN
Commissie CultuurEXTRA
VEDETT
BLOND

Virginie Bailly ///

“Met Ithaka is het allemaal begonnen”

Veto: Je stond in 2000 op Ithaka. Hoe verliep dat?

Virginie Bailly: “Dat was in het stationsgebouw. Er waren werken en daardoor mocht men daar tentoonstellen. Dat was een gigantisch groot gebouw, heel hoog. Ik herinner me dat veel kunstwerken daar goed functioneerden. Het was een leuke plek om tentoon te stellen. Ik had me voor mijn werk gebaseerd op de site, namelijk de werken aan het station. Op basis daarvan had ik fotografisch werk gemaakt. Ik werkte toen nog met fotografie, maar wel op een schilderijmanier. Daar ben ik nu niet meer mee bezig. Ithaka was wel heel belangrijk voor mij, ik was net afgestudeerd en ik heb toen een heel jaar mijn fotografische beeldtaal afgetast. Het was mijn allereerste galerijtentoonstelling en een van de twee plaatsen waar ik foto's getoond heb.”

Veto: Waarom foto's? Je had een opleiding schilderkunst genoten.

Bailly: “Ik had dat jaar, na mijn studies, geen atelier. Mijn ouders waren een atelier aan het bouwen. Bij gebrek aan tijd en ruimte heb ik het fotoapparaat ter hand genomen. Ik ben in het landschap op zoek gegaan naar beelden die ik over elkaar geplaatst heb, analoog uiteraard. Op de site van het station vond ik het interessant om de tijdelijkheid van de stellingen, de oranje plastic netten te sublimeren. Al die ruwbouw heb ik vastgelegd. Door de overlapping van die beelden was er een vertroebeling van het beeld, waardoor het een romantische werkelijkheid kreeg. Toen was mijn werk vooral

Virginie Bailly is een echte Brusselse die zich thuisvoelt in de probleemwijk Kuregem. Ze stond in 2000 op Ithaka en is nu een geprezen kunstenaar: “Met Ithaka is het allemaal begonnen.”

nog een vormelijk onderzoek, nu is het veel gelaagder van concept.”

Veto: Wat voor kunstwerken maak je?

Bailly: “Ik gebruik verschillende media, ook installaties en videokunst. Ik ben daarmee begonnen toen ik aangenomen werd op het Hoger

Instituut voor Schone Kunsten in Antwerpen. Daar waren verschillende ateliers die toegankelijk waren voor iedereen. Je kreeg de kans om met allerlei materialen te werken. Toen had ik de smaak te pakken. Mijn eerste installatie was op de terril van Winterslag in 2003. Boven op een

Bailly stond ook in 2000 op Ithaka: “Het was heel belangrijk voor mij, want het was mijn eerste galerijtentoonstelling.”

Foto: Charlotte-Lara De Cort

heuvel had ik een kijkdoos gezet van zes meter op negen meter met drie ramen. Die ramen gaven elk een specifiek zicht op het landschap. Dat zicht gebruikte ik als een frame, een kader voor de schilderkunst. Schilderkunst komt altijd terug, blijft de wortel van mijn werk. Ik ben eigenlijk voortdurend met schilderkunst bezig.”

Veto: Is er een verband tussen de verschillende media die je gebruikt?

Bailly: “In 2006 heb ik een installatie gebouwd in Bredene. Die kijkdoos heeft mij terug naar de schilderkunst gebracht. Voor het eerst speelt de ervaring die ik meemaak in de installatie een rol in de schilderkunst. De installatie was een zeventien meter lange doos, waar je langs de voorkant binnenloopt. Naargelang de grootte van de toeschouwer kan hij die kijkdoos tot op een bepaald punt betreden, de kijkdoos wordt immers steeds kleiner. Door de opening ziet de toeschouwer vervolgens een sculptuur die ik in het landschap geplaatst had. Die sculptuur bestond uit de vroegere schouw van het militair hospitaal. Ik heb het bovenste stuk van die schouw naar beneden gehaald en met de stenen een sculptuur gemaakt, een ruïne zoals je ziet in de negentiende-eeuwse tuinen. Daaruit ontstond het werk *spot*. Dat gaat over de lichtervaring die ik in de kijkdoos had. Als de zon draait, vertroebelt het beeld dat je ziet door de kijkdoos. Die gradaties van vertroebeling, verschijnen en verdwijnen, vond ik interessant. Dat heb ik op een conceptuele, abstracte manier geschilderd.”

Volledige artikel: <http://ithaka20.wordpress.com/catalogus/interview-virginie-bailly/>

Charlotte-Lara De Cort en Jelle Mampaey

Steven Vandervelden /// Ithaka vroeger en nu

Sommige organisatoren van Ithaka komen in de kunstwereld terecht. Een van hen is Steven Vandervelden, de directeur van kunstencentrum STUK. Vandervelden werkte mee aan twee edities en blikt terug op de rijke geschiedenis van de beeldendekunsttentoonstelling.

Veto: Hoe bent u bij Ithaka terecht gekomen?

Steven Vandervelden: “In het academiejaar 1998-1999 studeerde ik Culturele Studies. Ik zat toen op kot met een aantal vrienden die allemaal geïnteresseerd waren in cultuur. We hadden een heel grote living, waar we concerten, poëzie-avonden en filmavonden organiseerden. Een van mijn vrienden, Lars Kwakkenbos, vroeg of ik zin had om mee te werken aan Ithaka. Al enkele jaren was er een coherente groep die Ithaka organiseerde, maar zij zijn bijna allemaal gestopt na de editie van 1998. Lars en ik hebben toen meteen de editie

van 1999 gecoördineerd. Voordien was het meestal zo dat iemand die in de werkgroep zat pas het jaar nadien Ithaka coördineerde.”

Veto: Hoe is Ithaka geëvolueerd door de jaren heen?

Vandervelden: “In 1997 en 1998 werd Ithaka telkens georganiseerd door een sterke ploeg. Veel organisatoren van die edities zijn nadien in de kunstwereld beland, zoals Katrien Darras, Jeroen Peeters, Eva Wittocx en Rolf Quaghebeur. De selectie was toen nog heel erg gericht op de kunsthogescholen om jonge talenten te scouten. Veel geselecteerde jonge kunstenaars zijn

later bekend geworden. Ik denk bijvoorbeeld aan Hans Op De Beeck, Virginie Bailly en Angelo Vermeulen. Toen Lars en ik Ithaka organiseerden, was het nog een ééndagstentoonstelling. Ithaka vond toen dikwijls op grote openbare locaties plaats. In 1999 bijvoorbeeld in twee winkelgalerijen, samen met een stuk Diestsestraat. Alle media-aandacht was toen geconcentreerd op één dag. Ook op het vlak van bewaking was een ééndagstentoonstelling praktischer. Het festival had toen nog een gigantische impact, aangezien het de enige of een van de weinige activiteiten rond hedendaagse kunst was in Leuven. Ik heb de indruk dat er gaandeweg studenten zijn gaan deelnemen, die niet echt professioneel met hedendaagse kunst bezig zijn. Ithaka is haar rol als dé toonplek voor jonge professionele kunstenaars wat kwijt geraakt. Dat heeft ook veel te maken met de veranderde context voor hedendaagse kunst. Een vijftiental

jaar geleden was er in Vlaanderen amper iets te doen rond actuele kunst. Intussen zijn er heel wat plaatsen die een budget ter beschikking stellen van jonge, veelbelovende kunstenaars. Ik denk dat de kunstenaars en organisatoren vroeger meer op de kunstwereld gericht waren. Ik zie al enkele jaren dat er minder organisatoren van Ithaka doorstromen naar de hedendaagse kunstwereld. Vermoedelijk hebben zij minder dan vroeger de ambitie om in die wereld terecht te komen. Ithaka is een breder kunstfestival geworden, waarop ook heel wat amateurkunstenaars een plek krijgen. Daar zit ook veel talent tussen, laat daar geen twijfel over bestaan. Ik zeg ook zeker niet dat Ithaka nu minder goed is dan vroeger, het is gewoon anders.”

Volledige artikel: <http://ithaka20.wordpress.com/catalogus/interview-steven-vandervelden/>

Mattijs Ameye

Pieter Durnez (1987)

Pieter Durnez studeerde in 2010 af aan de academie van Antwerpen in de richting Beeldhouwkunst. Op Ithaka zet hij een 'Sterkneus interventie' op poten. De naam is afgeleid van een vrije vertaling van zijn achternaam. Hij maakte videobeelden in de Kartouizerij en distilleerde hieruit een ruwe constructie. Op deze installatie projecteert hij die oorspronkelijke videobeelden, waardoor de scène opnieuw – veranderd – tot leven komt. Slechts geleidelijk kom je als toeschouwer tot begrip van wat je ziet, hoort en ziet bewegen. Het gaat om een artistieke ingreep in het gebeuren van Ithaka. De installatie is een onderdeel van een groter project van Sterkneus interventies. In zijn kamertje in de Kartouizerij heeft hij nog wat speelruimte, waar hij op Ithaka zelf zal experimenteren met beelden uit de Kartouizerij en eventueel een tweede constructie. (SVP)

Maarten Dedroog (1987)

Het werk van Maarten Dedroog is het resultaat van zijn gedreven urban exploration. Hij bezoekt leegstaande panden, gebouwen die ooit van betekenis zijn geweest, maar die nu zelfs niet meer toegankelijk zijn voor publiek. Op basis van foto's creëert hij schilderijen die de vervlogen betekenis van de gebouwen terug betuigen. In zijn doeken verwerkt hij bovendien uiteenlopende materialen die hij in de bouwwerken vond, gaande van behangpapier tot stukjes zeil, wat zorgt voor bijzonder aparte texturen. In Leuven bezocht hij onder meer de Stellafabriek, de oude psychiatrische instelling en de vergane Studio's filmzalen. Zijn doeken bieden een unieke kijk op een teloorgang waar we ons misschien nooit van bewust zijn, en confronteren de bezoeker op een schrijnende manier met de verhevenheid die er nog rest in de wegwijnende gebouwen. (AS)

Sven Boel (1985)

Sven Boel studeert aan het KASK in Gent. Hij is op zoek naar wat een beeld precies is. Daarvoor heeft hij een experiment bedacht: TravelAgent. Die titel is een samentrekking van het Engelse 'travel', het Franse 'à' en het Nederlandse 'Gent'. Flanerend door de Gentse binnenstad wordt hij overspoeld door indrukken en beelden, die hij vervolgens tekent op een kassarolletje. In een volgende stap fotografeert hij de tekeningen om ze te kunnen projecteren naar houtsneden. Dat levert 130 gedrukte werkjes op; wat nu gedaan?

Kunsthinnig als hij is, kwam Sven op het idee de houtsneden aan kapstokken te hangen, die op hun beurt aan houten dragers worden bevestigd. Door de wapperende bladen te verhangen kan u uw eigen verhaal wandelen doorheen de ruimte. Svens zoektocht heeft alvast één zekerheid opgeleverd: dat geen enkel beeld gefixeerd hoeft te zijn. (C-LDC)

Franck Condon (1989)

Voor interactieve kunst op Ithaka kunt u terecht bij de Leuvense geluids-artist Franck Condon, een alter ego van Wim Dehaen. Condon heeft een geluidsinstallatie, waarvan u de voortgebrachte radiosignalen volledig zelf kunt instellen. Quasi Bina Dilectio, zoals Condons werk heet, is een Latijns citaat dat Condon vond tijdens zijn kort onderzoek naar de Kartouizers, monniken van de orde van de heilige Bruno van Keulen. Het verwijst naar de liefde voor God en de naastenliefde, die voor de Kartouizers allebei moesten gekoesterd worden. Condon zelf mixt eeuwenoude, tijdloze opnames met ultravluchtige moderne radiogolven. Zijn werk Quasi Bina Dilectio bestaat overwegend uit het samenvoegen van radiosignalen met verschillende vocale werken die gelinkt zijn aan de Kartouizerse tradities. Franck Condon studeert organische chemie aan de Universiteit Antwerpen. (MA)

Willem Sarah (1987 & 1985)

Willem Corten en Sarah Marks vormen een kunstenaarsduo met Antwerpen als thuisbasis, waar ze ook beiden school hebben gelopen in de Academie voor schone kunsten. In hun werk 'Dramaturg – First viewer' staat de relatie tussen kunstobject en toeschouwer centraal. Waar de toeschouwer eerst nog denkt een passieve rol te kunnen vervullen via het observeren van het werk, wordt gaandeweg duidelijk hij er

zelf ook deel van uitmaakt. 'Fixed Interval 3' is meer een studie over veranderende perspectieven, of zoals ze het zelf omschrijven "een werk over de conditionering van het menselijk oog en oriëntatie". Bereid je dus maar voor op een diepzinnig avontuur! (LV)

Ulf Holler (1966)

Ulf Holler is een beginnende Duitse kunstenaar en architect die in Antwerpen vertoeft. Zijn werk bestaat uit een reeks foto's die hij genomen heeft met 'tijd' als centraal thema. Dit gebruikt hij als een soort referentie naar het desolate klooster met zijn rijke geschiedenis en tal van functies doorheen de jaren. Ook het leven in eenzaamheid wordt via zijn werk naar voren gebracht. Ulf Holler zelf is zeer gefascineerd door de aan- en afwezigheid van menselijke interactie in ruimtes en objecten. Net als in het werk van Styn Van Brabant kan men hier de gefragmenteerde werkelijkheid in waarnemen. De foto's stralen fragiliteit en breekbaarheid uit, de kwetsbaarheid van de herinnering en het moment. (LV)

Arnaud De Wolf (1981)

Arnaud De Wolf studeerde aan Sint-Lukas in Brussel. Zijn werk focust op landschappen die het fragiele evenwicht tussen natuur en cultuur in zich dragen. De beelden tonen de maakbaarheid van het landschap en de drang van de mens om de natuur te domineren. De foto's verheerlijken echter mens noch natuur, ze nemen geen standpunt in, maar roepen een fictieve wereld op die eenzaamheid, unheimlichkeit, schoonheid en een universeel verlangen uitademt.

Het merendeel van de foto's zijn gemaakt met een groot-formaat camera, waarbij de composities refereren naar de stijl van de New Topographers of klassieke landschapsschilderijen. Ondanks hun schijnbaar objectief, afstandelijk standpunt hebben de beelden geen documentaire waarde. Het zijn eerder 'bedrieglijke' fragmenten, waarbij bepaalde elementen erg bewust opgenomen zijn in het kader of er net buiten vallen. De beelden krijgen een onbestemd karakter omdat verwijzingen naar concrete locaties worden vermeden en de titels vaak niet meer prijs geven dan hetgeen bij een eerste lezing reeds zichtbaar was. (ADW)

Lieven Geuns (1987)

Hedendaagse mobiliteit is complex geworden. Dit vertaalt zich dagelijks in auto-ongevallen. In tegenstelling tot de meeste beelden van auto-crashes waarmee we door de media vaak vluchtig geconfronteerd worden, zijn de foto's van Lieven Geuns werkelijk in staat u te laten stilstaan bij het bloedbad dat dagelijks plaatsvindt op onze wegen. Op sommige foto's zien we zwaar toegetakelde autowrakken wrakken, op andere eerder gehavende landschappen die getuigen van een geladen ontmoeting tussen mens en machine... Zijn beelden kunnen dan ook gezien worden als gruwelijke (mechanische) stilleven; foto's van de dood, maar zonder de doden. Allen dragen ze doelbewust een welgekozen esthetiek in zich die hij liever als middel gebruikt dan als doel. Het resultaat is een kritiek op de oppervlakkigheid waarmee deze drama's ons in het dagelijkse leven gepresenteerd worden, en de afstandelijkheid aan waarmee we dit nieuws meestal zelf benaderen. Lieven Geuns studeert fotografie aan de MAD Faculty in Genk. (MD)

Bart Smeets (1978) en Hans Geyens (1973)

U begeeft zich naar de kapel. Deze keer niet voor een gebed - tenzij tot kunstenaarsgoden Bart Smeets en Hans Geyens. In hun samenwerking speelt improvisatie een belangrijke rol. Ze proberen de ruimte naar hun eigen hand te zetten en haar zo goed mogelijk te benutten.

Wat de kapel betreft, heeft Bart de nis een zwarte kleur gegeven en voorzien van een eigen glasraam met een arend erin verwerkt. Die vogel kennen we ook als symbool van macht, en als nationaal embleem van de Verenigde Staten, alwaar veel gelovige Amerikanen wonen. In Barts creatie straalt de arend die door het raam vliegt geen trots uit, maar lijkt die de muur open te breken... Hans stuurt je blik hemelwaarts: op het plafond prijken de woorden 'We are not having this conversation' in een lettertype dat je allesbehalve verwacht in een kapel. Hij verklapte ons dat de tekst een soort 'conversatus interruptus' representeert, oftewel een afgeblokt gesprek. Maar u kunt de woorden ook interpreteren als een gesprek dat niet zou mogen plaatsvinden, als een soort van geheime uitwisseling die achteraf gewist dient te worden. U kiest. (C-LDC)

Juanan Soria (1985)

'Mascaradas' – wat Spaans is voor gemaskerde optocht – is het werk van de Andalusische schilder Soria, die momenteel in Gent studeert. Geïnspireerd door zijn Spaanse en religieuze roots laat deze figuratieve kunstenaar het klooster terug tot leven komen. Hij bracht oude foto's uit zijn geboortestreek samen tot een grote optocht met zowel christelijke als carnavaleske elementen. Het thema van die combinatie vormt de zoektocht naar de identiteit. Van veraf zie je een massa mensen, iedereen en toch niemand, verborgen achter maskers en toch zichtbaar. Van dichtbij springt het individu eruit. De maskers krijgen een gezicht dankzij de opdeling in afzonderlijke plaatjes. Hiermee verwijst Juanan naar onze gemeenschappelijke achtergrond die, ondanks de verschillende culturen, naar boven komt in religieuze, politieke en humoristische elementen. Juanan Soria studeerde schone kunsten in Sevilla en Valencia. (KN)

An Overath (1989)

In haar fotografie gunt An Overath de bezoekers een blik in de typische Vlaamse huiskamer. Via *staged photography* worden Vlaamse gezinslevens geënceneerd zoals ze zich binnenskamers afspelen. Zo confronteert ze ons met de banaliteit die in essentie overal achter schuilt. Met haar werk toont ze haar visie op het leven van de mens, in al zijn inspanningen om zich anders te willen voordoen, en zijn volharding in een constant acteren. Edoch, de encenering van haar werk is voor de bezoeker ook een gelegenheid om alles te relativiseren. Over alle karakteristieke ruimtes hangt immers een flard van theatraaliteit. Anders dan de zoveelste reportage van Man bijt hond krijgt de bezoeker hier mooie portretten die een oprechte visie weergeven van een leefwijze die voor ons allemaal danig herkenbaar is. An Overath studeerde fotografie aan de MAD Faculty in Genk. (AS)

Anneleen De Causmaecker (1983)

Anneleen De Causmaecker studeerde aan de academie van Antwerpen. Op Ithaka presenteert ze het werk Research/Search. Ze krijgt zo maar even twee ruimtes ter beschikking. De eerste zo ongerept mogelijk, onder het stof van bijna een decennium. Niet gestofzuigd, niet geschrobd, niet gedweild. Die ruimte heeft ze onderzocht op sporen van het vroegere leven. Een intensief huzarenstukje dat zeventig stofstaaltjes heeft opgeleverd. Daaruit koos ze een staal spinnenrag omwille van zijn interessante vorm en structuur. Hoe ouder spinnenrag is, hoe steviger het is. Dit staal spinnenrag gaat Anneleen macroscopisch opblazen in haar tweede ruimte, die wel gestofzuigd, geschrobd en gedweild is. Het detail wordt uitvergroot tot het de ruimte domineert, een reusachtige installatie van netten, alsof de hersenspinsels van de monniken zijn blijven hangen toen ze het klooster verlieten. (GJ)

Vladimir Slavov (1980)

Vladimir Slavov studeert momenteel aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen. Daar werkt hij rond de interactie tussen het kostuum en het lichaam van artiesten. Voor deze editie van Ithaka kiest hij echter voor iets volledig anders. Hij maakt gebruik van de flowtheorie, niet zozeer als theoretisch concept, maar als principe van beweging. Mensen die door individuele bewegingen één grote beweging creëren, zoals gebeurt in drukke metrostations.

Met zijn opstelling probeert hij dat proces uit te beelden. Metalen draden die aangedreven worden door een motor staan centraal in zijn installatie, waar de bezoeker zichzelf kan plaatsen middenin de flow die gecreëerd wordt. De draden bewegen elk in individuele flow, maar de verschillen tussen de draden kunnen potentieel groepschaos veroorzaken. (FP)

Alina Cristea (1989)

Stairway to Heaven zingt Led Zeppelin, Stairs of Concrete fotografeert Alina Cristea. Beiden nemen de trap tot onderwerp, die opstijging naar de hemel symboliseert. Maar Alina toont dat trappen niet enkel een religieus symbool vormen; ze zijn ook een sterk visueel element door hun typisch geometrische vorm. Hun sociale functie dan weer varieert naargelang de manier waarop mensen ze gebruiken. Zo kunnen ze fungeren als een plaats van rust in de stad, maar elders ook als een constructie om te klimmen. Volgende keer als

u neerstrijkt op de trappen van een stadhuis, kijk dan eens om u heen en zie hoe het geheel van treden mensen samenbrengt. De ene leest, de andere observeert. Alina Cristea leert u kijken en – geloof ons – bij de volgende trap die u bewandelt, zult u aan haar denken. Alina Cristea is faculty star van de Faculteit Letteren en studeert Culturele Studies aan de KU Leuven. (C-LDC)

Jakob Rosseel (1985)

Veerkracht in alle betekenissen van het woord, dat is waar het bij Jakob Rosseel (1985) allemaal om draait. Zijn werk bestaat uit een constructie van springveren in combinatie met verschillende lichtbronnen, wat zorgt voor een schaduwspel op de muren. De beweeglijkheid en veranderlijkheid van het kunstwerk wordt nog eens verhoogd door de aanwezigheid van de toeschouwer, die rondloopt in de constructie en deze zo in beweging kan brengen. Hierdoor ontstaat, aldus Rosseel, een spel van licht, schaduw, vorm en beweging. De oorspronkelijk vormconstructie van de springveer

maakt plaats voor een modulaire sculptuur. Dit zorgt voor verrassende nieuwe interpretaties, waarbij de grens tussen waarneming en verwarring minutieus wordt afgetast. Sculptuur wordt schaduw, schaduw wordt sculptuur. Jakob Rosseel studeerde audiovisuele technieken aan Narafi in Brussel. (MVG)

Catherine Lemblé (1990)

Vaak zien we opgezette dieren sierlijk pronken in onze interieurs, maar zelden staan we stil bij het proces dat hieraan voorafgaat, genaamd "Taxidermie".

Letterlijk betekent Taxidermie "het verplaatsen van de huid", maar in realiteit komt er veel meer bij kijken. De fascinatie voor dit kunstmatig terug tot leven wekken van dieren vertaalt fotografe Catherine Lemblé in sterke foto's waarin de huid letterlijk en figuurlijk centraal komt te staan. Door deze opgezette dieren te isoleren uit hun gebruikelijke huiselijke context speelt Catherine Lemblé op verrassende wijze met de anders zo afgebakende grens tussen leven en dood. De kunstenaar studeert fotografie aan Sint-Lukas in Brussel. (MD)

Fenne Westra (1988)

Fenne Westra is een Nederlandse kunstenaar uit 's Hertogenbosch. Zij maakt in haar kunstwerk gebruik van een lichtinstallatie waarmee ze een andere werkelijkheid tracht te creëren, en dit via het combineren van slechts enkele kleuren. Het werk verkrijgt vanuit andere perspectieven steeds een andere interpretatie, waardoor de toeschouwer zelf actief betrokken wordt bij het geheel. De installatie is in die zin dynamisch aangezien je als bezoeker zelf aan de slag moet om het object beter te begrijpen. Fenne zelf werkt graag met lichtinstallaties vermits licht de essentie van alle kunst is. Ze houdt van de interactie tussen licht en ruimte, waardoor er telkens een unieke sfeer kan neergezet worden. Fenne Westra studeert beeldende kunst aan AKV Sint-Joost in 's Hertogenbosch. (LV)

Styn van Brabant (1985)

Styn van Brabant volgde net als Willem Corten en Sarah Marks les in de Academie voor schone kunsten te Antwerpen, wat ook voor hem zijn thuisbasis is. In zijn werken neemt hij de collectieve vervaging van de herinnering als onderwerp, via oude dia's die hij digitaal weer tot leven brengt. Als toeschouwer wandel je als het ware zelf mee met een van de bergtochten of geniet je van een feeriek landschap. Al gauw wordt men uit deze droom gezogen door

de subtiele geometrische figuren waarmee de kunstenaar benadrukt dat de gebeurtenis voltooid verleden tijd is, en er langzamerhand ruis in de herinnering begint op te treden. (LV)

/// Programma Ithaka 2012

Elke dag

- Tentoonstelling en café zijn van woensdag tot en met vrijdag open van 13u00 tot 23u00 en op zaterdag van 13u00 tot 20u00.

-Elke dag om 18u00 historische rondleiding door het gebouw onder leiding van Leuvense stadsgidsen.

-Elke dag van 20u00 tot 22u00 artistieke rondleiding door de tentoonstelling onder leiding van studenten kunstwetenschappen.

Woensdag

16u00 Grazing in the grass

20u30 Spreekende Ezels

Donderdag

20u00 Film: Junebug

Vrijdag

20u00 Oud-organisatorenavond

Zaterdag

15u00 Young Colour (muziek)

16u00 kARTuizers live (muziek, literatuur en kunst)

Meer info op www.ithaka20.be

Luc Delrue ///

“Je hoeft geen kenner te zijn om te kunnen genieten van voetbal”

De kunstenaars van Ithaka hebben niet zonder meer een plaatsje gekregen in het Kartuizerklooster. Ze moesten eerst een selectieronde door de Ithakajury overleven. Daarna werden hun kunstwerken voor advies voorgelegd aan het strenge team van Museum M. Luc Delrue boog zich als intendant van het museum over de selectie.

Veto: Wat vindt u van het initiatief om studenten warm te maken voor kunst?

Luc Delrue: “Alle initiatieven die kunst stimuleren, zijn uiteraard belangrijk. LOKO organiseert Ithaka al jaren, toch niet evident om vol te houden. Cultuur lijkt me immers niet het meest sexy deel van de werking van LOKO. Ik vind het heel nobel en geëngageerd, temeer omdat het veel werk inhoudt. Niet zo'n groot deel van de studenten heeft interesse voor kunst. In die zin weerspiegelt de studentenpopulatie de rest van de samenleving: zo'n 5% van de bevolking beleeft actief cultuur.”

Veto: Waarop lette u bij het advies voor Ithaka?

Delrue: “Dat is een erg moeilijke vraag. Wanneer is een kunst-

werk goed, en wanneer is een kunstwerk minder belangrijk? Het is opvallend om vast te stellen dat een jury, zelfs een onervaren jury, vaak heel erg eensgezind oordeelt over een groep van werken. Kunst spreekt voor een stuk uit zichzelf.

Toch is ervaring met kunst niet overbodig. Bij meer complexe kunstvormen moet je een soort kennis van de kunstgeschiedenis hebben om het cliché van het vernieuwende te kunnen onderscheiden. Er is ook de vraag of een werk technisch goed in elkaar zit. Dat is geen doorslaggevende factor, maar speelt soms wel mee. En ook belangrijk: slaagt de kunstenaar erin om iets essentieel uit te

drukken? Weekt het kunstwerk emoties los?

Je kunt zo'n selectie vergelijken met een voetbaltrainer die nieuw talent gaat scouten: hij baseert zich ook op zijn ervaring. Een amateurvoetballiefhebber zal wel zien wie er goed tegen een bal kan *sjotten*, maar zeggen waaróm iemand een goede voetballer is, dat kan enkel de trainer, iemand met een opgebouwde expertise. Anderzijds hoeft je geen kenner te zijn om te kunnen genieten van voetbal.

Zo moet je ook geen kenner zijn om te kunnen genieten van beeldende kunst. Je moet er natuurlijk wel voor openstaan, de tijd nemen om te kijken. Het is een kwestie van beleving, en vooral van willen beleving.”

Studenten in M

Veto: Hoe maakt u Museum M aantrekkelijk voor studenten?

Delrue: “Wij programmeren niet alleen maar voor studenten. We proberen een breed publiek aan te spreken. Toch is de relatie met studenten erg belangrijk voor ons, en

richten we specifieke initiatieven in voor hen: jaarlijks zijn er een aantal evenementen samen met de dienst communicatie en cultuur van de KU Leuven, en studenten met een Cultuurkaart genieten van kortingen. Daarnaast hebben we de Mecenasswerking, waarbij studenten kunstwetenschappen rondleidingen voor studenten verzorgen. Er is ook de samenwerking met de Kotroute. En uiteraard is er Ithaka, waarbij we een beetje de rol van consultant vervullen. Studenten zijn belangrijk voor M, want hun enthousiasme kan andere bezoekers aantrekken. Dat geldt zeker voor buitenlandse studenten.”

Veto: Wat mogen we binnenkort nog verwachten van M?

Delrue: “In samenwerking met Centre Pompidou Metz toont M deze zomer muurschilderingen van de eigentijdse Amerikaanse kunstenaar Sol LeWitt. Deze tentoonstelling is bij uitstek interessant voor jongeren, omdat het kleur- en vormspel van LeWitt erg dicht aansluit bij de hedendaagse beeldcultuur. Het is overweldigend om te zien hoe LeWitt met het spel

tussen kleuren en lijnen, over volledige muren van het museum, de kijker helemaal in vervoering brengt.”

Veto: Heeft u nog tips voor beginnende kunstenaars?

Delrue: “Het is bijna onmogelijk om als jonge kunstenaar van je kunst te leven. Je moet zorgen voor een basisinkomen en voor genoeg vrije tijd waarin je op jezelf een vormtaal kan uitwerken. Naast een eigen stijl zoeken, mag je niet vergeten de confrontatie aan te (blijven) gaan met een publiek en met experts. Daarom zijn initiatieven als Ithaka, Faculty STARS en de atelierwerking van Museum M belangrijk. Verder moet je als beginnend kunstenaar, niet evident als jongvolwassene, iets te vertellen hebben, en pretentius genoeg zijn om achter je boodschap en het belang daarvan te staan. Eigengereid zijn is goed in deze sector, zolang je de vinger aan de pols houdt door de confrontatie aan te gaan met een kritische omgeving. Dit houdt ook in om regelmatig naar tentoonstellingen te gaan kijken en te reflecteren. En tot slot: geduld, veel geduld.”

Tine Kemps en Anneke Salden

Kartuizerklooster ///

Van God naar kunst

Het kartuizerklooster, waar de twintigste editie van Ithaka dit jaar doorgaat, heeft een lange geschiedenis die teruggaat tot 1486. Tijdens het vierdaagse festival kan u het oude klooster elke dag bezoeken tussen 13u en 23u, met een historische rondleiding om 18u. Een voorproefje.

De kartuizerorde is gesticht in 1084 door Bruno van Keulen in het Chartreuser gebergte. Het klooster daar is het eigenlijke moederklooster van de kartuizerorde: La Grande Chartreuse ligt daar nog steeds. In de periode rond de stichting kende de katholieke Kerk een periode van religieus reveil met verschillende stichtingen, het bekendste voorbeeld hiervan is de orde van de cisterciënzers. Net zoals de cisterciënzers wilden de kartuizers terugkeren naar de oorspronkelijke eenvoud van het christelijke geloof. Nog voor de stichting was er een beweging op gang gekomen van Wanderpredikers: rondtrekkende predikers die leefden in afzondering. De katholieke Kerk wilde meer controle op die beweging en zo ontstond de klooster-gemeenschap van de kartuizers. De orde combineert het kluisenaarschap met een leven in gemeenschap door de monniken tijdens de week in afzondering en stilte te laten leven maar op zondagen samen te komen. De broeders of zusters leven dan ook de rest van de week in volledige stilte.

Het klooster in Leuven werd opgericht op het einde van de vijftiende eeuw. In 1486 kocht de kapelaan van de hertog van Bourgondië, Karel de Stoute, een domein aan binnen de muren van de stad. Pas na de dood van Karel de Stoute, in 1489, kreeg zijn weduwe Margareta van York de toestemming van de stad om er het klooster op te richten binnen de Sint-Jacobsparochie. De kartuizergemeenschap bleef er bestaan tot in 1783, toen keizer Josef II het klooster ophief. In die periode

Het kartuizerklooster wordt opgebouwd voor Ithaka.

Foto: Simon Leclercq

moesten er een groot aantal kloosters de deuren sluiten op bevel van keizer Josef II van Oostenrijk waar de Zuidelijke Nederlanden toen onder vielen. In 1917 betrokken de kapucijnen het oude kartuizerklooster. De orde van de kapucijnen is gesticht in 1528 en kwam voort uit een wil om weer terug te keren naar de eenvoud van de regel van Fransiscus van Assisi. Hun naam is ontleend aan de spitse kap die ze droegen: de 'capuccio'. In 2003 vertrokken de laatste vier paters uit het klooster omdat de kosten te hoog werden. Sindsdien staat het kartuizerklooster leeg.

Als je nu door de straten rond het kartuizerklooster loopt kan je zien dat er in de buurt een petitie is gestart om het klooster te behouden voor grote veranderingen. De KU Leuven heeft namelijk plannen om een aantal van de laatst bijgebouwde delen van het

klooster te slopen en daar nieuwbouw te plaatsen. Het beschermde park en de oudere delen van het klooster zijn beschermde monumenten en worden dan ook bewaard. Momenteel is het klooster zelf niet toegankelijk voor het publiek, door de aanpassingen zou een bijkomend deel van de privétuin toegankelijk worden. Het buurtcomité is bezorgd dat de nieuwbouw het oude klooster te zeer van het zicht zou onttrekken en vindt dat de voorgestelde veranderingen het beschermde monument bedreigen. In het klooster zou na de vernieuwingen het 'child convent' komen, een combinatie van zowel de afdeling Jeugdgezondheidszorg van de KU Leuven, het Centrum voor Ontwikkelingsstoornissen, het Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg en het Kinderpsychiatrisch Thuissteam.

Charlotte Vekemans

Colofon ///

Bedankt, medewerkers. Zonder jullie was Ithaka 20 onmogelijk.

Coördinator Ithaka: Linde Smeets
Stafmedewerker Ithaka: Geert Janssen

Begeleiding kunstenaars: Katinika Vandeveld

Stagiairs: Riet Meeus, Valerie Van Erwegen

Coördinatoren Ithakabijlage: Charlotte-Lara De Cort en Jelle Mampay

Lay-out: Jens Cardinaels

Schrijvers: Mattijs Ameye, Charlotte-Lara De Cort, Maarten Dekoninck, Arnaud De Wolf, Geert Janssen, Tine Kemps, Kathleen Nobels, Frank Pietermaat, Anneke Salden, Marijke Van Geel, Sarah Van Pee, Laurens Vanweddingen, Charlotte Vekemans, Gijs Witdouch

Fotografen: Charlotte-Lara De Cort, Simon Leclercq, Andrew Snowball

Vrijwilligers: Jannes Motmans, Jeroen Baert, Annelies Moons, Jolien Dirix, Haroun Boujemaa, Aude Goovaerts, Laurens Vanweddingen, Natascha Desmet, Inge Huskens, Thijs Van Den Brande, Sarah Van Pee, Liesbeth Schenkels, Johanna Adriaens, Jasmin Pylyser, Tine Van Thielen, Steven Langenaken, Karel Reynders, Eva Vandepitte, Jeroen Luyckx, Mathias Merckx, Katelijn Weckx, Sanne Swerts, Eva De Haes, Pieter Rombouts, Brenda Aerts, Floor Messeyne, Matthias Nijs, Cédric Suttels, Joachim Beckers en vele anderen

Deze bijlage valt niet onder de redactionele verantwoordelijkheid van Veto.

Students After Dark (4) |

“De sector is overgereguleerd”

Het leven is ongenadig, maar het studentenleven gedooft nog een vleugje jeugdige overmoed. Deze reeks brengt hulde aan de andere kant van het studentenleven. Aan de helden die zorgen dat u - zelfs stomdronken - weldoorvoed en heelhuids in uw bedje belandt. Aan de goede zielen die vermijden dat er te veel anderen moeten lijden onder uw gebral. Deze week: de fuifzaaluitbaters van het Musicafé, de Rumba en 't Archief.

PHILIP GALLASZ EN JORIS HIMPENS

De dinosaurïers van het nachtleven, zo mag je ze langzaam noemen. Reeds tweëntwintig jaar kan de Leuvense feestganger terecht in de Rumba en het Musicafé. Sinds kort is daar met 't Archief een populaire fuifzaal bijgekomen. De fuifzaaluitbaters werken hard, succes is verdiend hun deel. Toch haasten ook zij zich om een aantal kanttekeningen te maken.

Gie Raeymaekers viert binnenkort het tweëntwintigjarig bestaan van de Rumba. Hij heeft geen klachten en kan met iedereen goed overweg. “Met de Rumba gaat het goed. Wij onderscheiden ons door de netheid en het gebruiksgemak.” De Rumba is bijna dagelijks verhuurd en heeft recent een opknappbeurt ondergaan. Bovendien is er werk gemaakt van een dakterras dat binnenkort feestelijk wordt geopend.

Hoe zit het met de samenwerking met de stad Leuven en de politie? “Ik heb vroeger veel in de clinch gelegen maar nu verloopt de samenwerking vlot. Mijn geluidsmateriaal is afgestemd op de buurt en de zaal is voldoende geïsoleerd. Ik ben geen tegenstander van de nieuwe geluidsnormen. 96 decibel is voldoende voor mij, weliswaar zonder het lawaai van de feestgangers.”

COCOONEN

Ook Peter Ruttens baat al tweëntwintig jaar de zaal uit die nu MusiCafé heet. Hij wijst ons op de problemen in de sector. “Het flamboyante leven van studenten is de oorzaak van hun eigen klachten. Studenten cocoonen tot een uur 's nachts en gaan dan op stap. Vroeger kocht een student gemiddeld vier tot vijf bonnetjes, nu nog slecht één à twee. Ondanks het feit dat wij onze zaal in 2011 ongeveer even vaak verhuurden als het jaar ervoor, liggen de bruto-inkomsten 20 procent lager.”

Een ander probleem is de rol van de fakbars. “Als een kring een fuif geeft, blijft de fakbar soms gewoon open. De feestverantwoordelijke komt dan achteraf klagen dat de omzet te laag ligt. Ofwel zet je op een avond vol in op één van de twee, ofwel concurreer je jezelf dood.”

Nog een ander heikel punt is de wetgeving. “De sector is overgereguleerd,” aldus Peter. Dat gaat van de regels voor het plakken van affiches, over de nieuwe geluidsnormen, tot het rookverbod. “Zelfs de HoReCa-cel van de stad Leuven gaat niet akkoord met alle regels. Ik verwijt die mensen niets, zij doen hun job. Het is echter de politiek die moet praten met mensen die al jaren in de sector werken.” Tegelijk schuift Peter ook enkele oplossingen naar voren. “Zorg voor meer aanplakpunten, bekijk de geluidsnormen zaak per zaak en pas ze aan aan de capaciteit van de zaal.”

GELUIDSOVERLAST

Igor Van Driessche nam twee jaar geleden de keet in de Zeelstraat over, die nu bekend is als 't Archief. Een zaak die zowel een café als een feestzaal is. “De zaal wordt veel verhuurd. In twee jaar tijd zijn de boekingen enkel toegenomen. Dat maakt dat de zaal ongeveer 60 procent van alle avonden verhuurd is. De samenwerking met de studenten verloopt daarbij goed.”

Overlast neemt meestal de vorm aan van geluidsoverlast voor de omgeving. “Als het te luid staat, is het onze fout. Het is moeilijk om je altijd aan de norm te houden. Veel

hangt af van de capaciteit van de zaal. De controleurs die we al over de vloer kregen, heb ik gevraagd om te meten terwijl er geen muziek opstond. De meter sloeg 96 db, alleen al door de mensen in de zaal.”

“Daarom ben ik ervoor om buiten te meten. Als het dan nog luider staat dan 85 decibel zet ik het stiller,” betoogt Igor. “Die geluidsnormen hebben altijd bestaan, maar zijn niet aangepast aan de hedendaagse muziek. De politiek moet daarin meegaander zijn. Wel krijgt ons personeel op maat gemaakte oortjes terugbetaald.”

PRIJSAFSPRAKEN

Een vraag die we aan alle drie stelden was of er onderling prijsafspraken werden gemaakt. Gie Raeymaekers (Rumba): “Ik heb nooit afspraken gemaakt met andere uitbaters of fakbars. Ik heb er geen idee van wat hun prijzen zijn.” In 't Archief klonk het zo: “Voor fuiven kijken wij wel eens bij de concurrentie. Voor het café passen wij ons aan aan ons doelpubliek, de studenten.”

In het MusiCafé vertelde Peter ons dat hij het spijtig vindt dat er geen onderling overleg is. “Ik heb het gevoel dat de rest van de zalen kijkt naar wat het MusiCafé doet. Bovendien zijn er zalen die om toch maar die ene fuif binnen te halen onder de prijs werken. Ik pleit voor een open debat met studenten, zaaluitbaters en beleidsmakers.” Wordt ongetwijfeld vervolgd.

Streetart | Illegale kunst in Leuven

We hadden al wel eens een opruiende zin op de muren van Leuven Centraal zien staan. Ook die racistische slogan nabij onze campus was ons al opgevallen. Maar van de Leuvense straatkunst waren we tot vandaag geen kenner. We gingen op wandel en onze ogen gingen open. Straatkunst blijkt alomtegenwoordig te zijn.

JELLE MAMPAEY

“Onbekenden hebben vorige week vrijdag graffiti aangebracht op de gevel van een slager aan de Parkstraat” (*De Standaard*). “Vandalen bekladden elf lijnbussen met graffiti in Leuven” (*Het Nieuwsblad*). “Vandalen spuiten graffiti aan Benedenplein” (*Leuven Actueel*). Als je de actualiteit volgt, merk je dat er heel wat graffiti gespoten wordt in Leuven. Maar kan die graffiti ook mooi zijn? Heeft Leuven zijn eigen Bonom? Is er een Leuvense Banksy? Jazeker! Onze vrienden van Street Art Leuven maakten ons wegwijs in de Leuvense streetartscene. Ze organiseerden een wandeling in samenwerking met Cult, een cultuurprogramma op Radio Scorpio.

“Brush your teeth”

De wandeling begint aan kunstencentrum STUK, waar we meteen stoten op mosgraffiti, een unieke vorm van straatkunst waarbij natuurlijke aangroei gebruikt wordt om een tekening op de muur aan te brengen. We wandelen over de binnenplaats, komen voorbij een confettismiley en begeven ons via de Schapenstraat naar de Ring. Al snel worden we geconfronteerd met een overdosis graffiti in het tunneltje naar het sportkot. Over de meeste werken is niet veel geweten, veel werken zien er ook niet bijzonder uit, maar één creatie springt in het oog. Een paars schepsel staat op het punt de reling op te eten. De hele reling is ook paars geverfd, dat hoort bij het werk. Onze gids wijst ons erop dat het kunstwerk niet afgewerkt is. De artiest moest vluchten voor de politie. Die artiest blijkt te opereren onder het pseudoniem

Bisser. We zullen hem nog vaak tegenkomen.

GEDOOGMUUR

Eens je erop begint te letten, zie je overal straatkunst. Aan verschillende straathoeken hangen spiegeltjes met ochtendlijke spreuken als “Brush your teeth” of “Comb

your hair”. Die spiegels zijn van de artieste DINDIN, een van de meest actieve straatkunstenaars in Leuven. Zij is ook verantwoordelijk voor de werken die we tegenkomen wanneer we het station uitwandelen, aan de gevel van café de la Gare. Voor die werken gebruikt ze een speciale techniek. Op dun grijs papier brengt ze op voorhand in verschillende lagen haar werk aan. Vervolgens kan ze dat snel ophangen. Straatkunst blijft illegaal.

Enkel in park Den Bruul is er een *gedoogmuur*, een muur waarop artiesten le-

gaal kunnen oefenen. Daar hebben ze meer tijd en kunnen ze bovendien gebruik maken van het daglicht, een luxe die ze doorgaans niet hebben. Toch is ook die muur niet zonder gevaar. Niet alle agenten zijn bereid een oogje dicht te knijpen. We krijgen te horen dat sommige agenten bewust patrouilleren in burger aan de bewuste muur om artiesten op heterdaad te betrappen en vervolgens een bekeuring uit te schrijven. Onlangs moest iemand halsoverkop vluchten, waarbij hij voor honderd euro aan verf achter moest laten.

IfTF Katechetika | Stoel van Stanislavski

"All the world's a stage." Oftoch zeker De Koelisse en de Zwartzusterkapel. Voor de achtste keer vindt daar namelijk het Interfacultair Theaterfestival plaats. Nog tot 10 mei nemen 10 kringen het tegen elkaar op. Streng maar rechtvaardig laat Veto wekelijks zijn licht schijnen op de geziene voorstellingen. Deze week: Katechetika

FRANK PIETERMAAT

Of we zijn gekomen voor de audities, wordt ons gevraagd aan de ingang. Helemaal niet, maar wel om te kijken naar de audities. Shari Keyzer is immers op zoek naar een ongevormde, niet-professionele acteur of actrice voor haar nieuwste stuk en onder haar strenge hand worden de kandidaten aan een selectie onderworpen.

"Lik als een trut in het ijssalon"

Centraal staat een stoel. Doel is zo lang mogelijk op de stoel te blijven zitten terwijl Keyzer de tegenspelers aanzet om met argumenten en spel die begeerde plek in te nemen. Dit naar een improvisatieoefening van Konstantin Stanislavski.

Langzaam groeit de concurrentie en komen de ware karakters van de acteurs naar boven. De stoere Butch, de bitchy Mirei, maar ook Keyzer toont onder haar harde pantser sporen van breekbaarheid.

RANZIG

De voorstelling begint met de kandidaat-hoofdrolspelers die eindeloos lang wachten op het begin van de audities. Ook wij blijven in het begin wat op onze honger zitten, want het stuk komt relatief traag op

gang. Hier en daar een opflakking van enthousiasme - vooral van de rondtardelende *Alice in Wonderland on dope* - behoort ons.

Hoe meer het stuk evolueert, hoe meer energie er naar boven komt. Voor we het

goed en wel beseffen staan twee van de actrices plots slechts gehuld in bh op de scène. Een pak bloem wordt van bovenaf over het decor gegooid, wat de kapel in een sneeuwlandschap omtovert.

De pret zit er helemaal in wanneer het hautaine rechtentruetje zich plots in de gedaante van een wilde boerendochter hult en opnieuw voor auditie meedoet. Keyzer twijfelt niet: zij is *de Golden Delicious van Hamont-Achel*. Minder delicious, maar des te humoristischer is het wanneer niet veel later twee actrices als bezetene yoghurt van de grond aflikken onder aanmoediging van Keyzer: "Lik als een trut in het ijssalon!"

Keyzer mag dan wel de hoofdrol spelen, ieder komt ongeveer even veel aan bod en heeft wel ergens een moment waarin hij of zij de hoofdrol opeist en doet dat ook meer dan behoorlijk. Opvallend ook dat vrijwel iedereen perfect geknipt is voor de rol die gespeeld moet worden.

Hoewel de Zwartzusterkapel onze minst favoriete locatie van de twee is, wordt deze wel optimaal benut. Er wordt leuk gespeeld met het licht en het publiek wordt van zeer dichtbij betrokken, tot plukjes yoghurt in het haar van de persoon voor ons. Dat de slechte akoestiek zorgde voor wat minder verstaanbare stukjes, zijn we alweer vergeten.

Simon Leclercq

IfTF Babylon | Humoristische whodunnit

"All the world's a stage." Oftoch zeker De Koelisse en de Zwartzusterkapel. Voor de achtste keer vindt daar namelijk het Interfacultair Theaterfestival plaats. Nog tot 10 mei nemen 10 kringen het tegen elkaar op. Streng maar rechtvaardig laat Veto wekelijks zijn licht schijnen op de geziene voorstellingen. Deze week: Babylon.

LUCAS DE JONG

Iets voor de aanvang van het stuk willen we De Koelisse binnenstappen, maar de makelaar vertelt ons dat de bezichtiging van het landhuis nog een paar minuutjes op zich zal laten wachten. Als we even later plaatsnemen, vertelt ze ons dat het huis twee verdiepingen en zes slaapkamers heeft, waarvan een gelijkvloers. Als u het besluit te kopen, krijgt u er bovendien een achtergelaten messenblok bij. Overall in de zaal hangen er zwart-witte familieportretten, en op het doek wordt een sleutel geprojecteerd. Een originele ontvangst, ook al zijn we geen theaterexperten. En wat betekenen die messen en sleutels toch?

Rewind. Het doek opent. We kijken naar het klassiek ingerichte salon van het landhuis, waar we druppelsgewijs de acht vrouwen leren kennen. *Acht vrouwen:* overigens ook de naam van

het toneelstuk, gebaseerd op het ons onbekende - maar met succes verfilmde - origineel *8 femmes* van de Franse auteur Robert Thomas.

Marcel, de man des huizes, wordt in de slaapkamer gevonden met een mes in zijn rug. De telefoonlijn is doorgesneden, het huis ingesneeuwd en de poort op slot. Eén van de acht heeft het gedaan, maar wie? Geld, onbedoelde zwangerschappen, perfect saai echtgenoten, minnaressen, onbeantwoorde liefdes: aan motieven geen gebrek. De kamer gaat op slot, en een pakkende *whodunnit* ontluikt zich voor onze ogen, met die nuance dat wij het einde dit keer niet helemaal juist voorspelden.

Wat het precies zo pakkend maakte, is een andere vraag. Brengt niet elke detective een zekere mate van spanning mee? Het bescheiden decor stond in ieder geval als een huis. Letterlijk, dan wel figuurlijk. Een witte trap achterin het salon leidde naar

de slaapkamer en de bovenverdieping. Wanneer de welgeklede acteurs door de voordeur wegliepen, deden ze dat door de deur die wij, potentieel geïnteresseerde kopers, ook hadden betreden.

Dat gebruik van de ruimte

Gelukkig was er veel humor. Zo werd Mémé, de drinkende moeder van Marcel, steevast de kast ingereden om haar roes uit te slapen. De wapperende, zuurstofhappende handjes van Gusta - stresskip, overjaarde maagd en

Gemiddelde acteerprestaties, goede omkadering en sterk verhaal

deed het huis ademen, terwijl het ons de voorstelling inzoog. Muzikaal gezien vroegen de typische *detectiveploepjes* dan weer om aandacht: zij haalden de spanningsboog goed aan.

OVERJAARDE MAAGD

De acteerprestaties waren in orde, maar niet schitterend. Vooral de interacties liepen stroef. Er vielen stiltes op de verkeerde momenten, waardoor de gesprekken onnatuurlijk aandedden. Bij tijd en wijlen zagen we de tekst nog net niet gefluoreseerd op een repetitieblaadje staan.

schoonzus van Marcel - kunnen aanvankelijk ook op gelach rekenen, maar lijken op den duur te goed ingestudeerd. Ons hart schiet over wanneer op Mémé's achterhoofd een fles stukgeslagen wordt. De vorm van onze mond lijkt op die van een blijde banaan, maar we betasten pijnlijk onze kruin.

Wij hebben gelachen en genoten van dit stuk. De iets meer gemiddelde acteerprestaties werden weggepoetst door de goede omkadering en een sterk verhaal. Twee uur zaten wij onafgebroken neer en we hebben de pauze niet gemist.

WINwinWIN!

The Bony King of Nowhere en Joost Vandecasteele

Deze donderdag vindt voor de laatste keer dit seizoen het literaire programma "Uitgelezen" plaats in Bibliotheek Tweebronnen. Wat u van die avond verwachten mag?

Schrijver en radiomaker Pat "Titaantjes" Donnez discussieert samen met Joost Vandecasteele, u bekend als comedian en schrijver van onder andere een column in *De Standaard*, en het vaste panel dat bestaat uit Jos Geysels, Anna Luyten en Fien Sabbe drie boeken.

Deze keer zijn dat Chad Harbachs *De kunst van het veldspel*, het voor de Gouden Uil genomineerde *Grip* van Stephan Enter en *Neem het niet!* van Stéphane Hessel.

Op muzikaal vlak wordt de avond ingevuld door *The Bony King of Nowhere*. Veto mag drie duo's naar dit evenement sturen. Hou Facebook.com/vetoleuven in de gaten voor meer info. Meer info op www.30cc.be.

Jazz 'n' Words | Tussen performance, muziek en rap

“I love you like a fat kid loves cake.” Op zulke verzen konden wij de woordkunstenaars van Jazz 'n' Words afgelopen donderdag niet betrappen, in tegenstelling tot de poète maudit 50 Cent. Zonder echt te weten waar we die avond aan toe zouden zijn, gaven wij onze ogen en oren de kost in de goed volgelopen foyer van 30CC/Minnepoort. Wij werden aangenaam verrast door de fijne mash-up tussen spoken word en – u raadt het al – jazz.

MARIJKE VAN GEEL

De Jazz 'n' Words-avonden werden dit seizoen voor het eerst georganiseerd door 30CC, het Leuvens collectief Urban Woorden en Bram de Looze. Het concept is even simpel als geniaal: zet een paar woordkunstenaars samen op het podium met enkele jazzmuzikanten, en je hebt een cocktail voor een gevarieerde avond.

Medeorganisator Danny Theuwis van 30CC geeft meer uitleg. “Een tijdje geleden hebben wij met Urban Woorden al samengewerkt voor *spoken word*-avonden op het festival Midzomer, op een laagdrempelige manier. LABtrio, waar Bram de Looze bij speelt, heeft een sessie gespeeld op Kultu-rama. Bram was op zoek naar een plek waar hij zijn ding kon doen, en zo zijn we in contact gekomen.”

Spoken word, een genre dat zweeft tussen performance, poëzie en muzikale rap, lijkt de laatste jaren alleen maar aan populariteit te winnen. Theuwis beaamt dit. “Het wordt overal opgepikt. In Antwerpen en Gent zijn er ook avonden waar soms Amerikaanse artiesten op uitgenodigd worden. Maar natuurlijk werkt het ook langs twee kanten. Is er een publiek voor? Wij hadden niet verwacht

dat er steeds zo veel volk op zou afkomen. Het heeft zijn weg gevonden via Facebook.”

Hoe ontstaat die specifieke symbiose tussen muziek en woord waar Jazz 'n' Words voor staat? “We werken heel abstract,” aldus jazzmuzikant en medeorganisator Bram de Looze. “Voor ons is het tof als een dichter heel expressief is op podium en werkt met klank. Dan kunnen we mee in die tussituur (*stembereik, red.*) springen. De muzikanten en artiesten kennen elkaar ook totaal niet, het is echt improviseren op het moment zelf. Dat is niet zo evident, sommige mensen kunnen dat beter dan anderen.”

CONTRABAS

Tijdens de meest recente editie werden Wannes Daemen, Fallon Bwatu, Daniel Leonard en Jee Kast afzonderlijk begeleid door LABtrio, met Bram de Looze en special guests. Wannes Daemen werd aangekondigd als een man die liever nadenkt dan babbelt, maar daar was niet veel van te merken. Met een van onze favoriete zinsnedes van de avond, “Er zit een contrabas in mijn poep”, begon hij zijn performance, die twintig minuten duurde. Daemen bracht een *stream of consciousness*-achtig gedicht dat maar door en door meanderde. Voor *spoken word*-

leken als ons was het niet evident meteen mee te zijn. Als de aandacht even wat verslaptte, konden we gelukkig onze ogen nog steeds de kost geven en zagen we de drummer knappe dingen doen met een plastic zak.

Fallon Bwatu betrad hierna als tweede het podium. Deze Antwerpse artiest is een grotere naam binnen de Belgische *spoken word scene*. Ze bracht haar kortere Engelse gedichten, die gingen over onrechtvaardigheid en mensen zonder stem, op energieke wijze. Kort maar krachtig.

Ook Daniel Leonards gedichten waren geschreven in het Engels. Dat valt eenvoudigweg te verklaren door 's mans Amerikaanse afkomst. Als Leuvens student werd Leonard bovendien uitgekozen als Faculty Star voor de Faculteit Wijsbegeerte. Hij was duidelijk de meest poëtische artiest van de avond. Zijn gedichten, die behoorlijk hermetisch waren, waren opgebouwd rond realis-

tische beelden, zoals Jonagold appels, maar kregen steeds een poëtische toets. “Souls too are idioms, without translation”, wist Leonard ons te melden. Ware woorden.

Jee Kast was de laatste woordkunstenaar van de avond,

hij de zaal uit zijn hand eten. De publieksparticipatie ging nog verder. Tijdens zijn stuk over de gelijkenis tussen liefde en voetbal liet hij het publiek schaamteloos “Goal!” roepen. Kast was visueel de meest interessante artiest van de avond:

“Bij een bloemeke gelijk gij wil ik wel afgaan als een gieter”

en onze favoriet. Hij richt zich vooral op het beleven van poëzie en taalcreativiteit. Kast was op alle vlakken verschillend van zijn voorgangers. Zijn stukjes over foute openingszinnen waren tegelijkertijd gênant en vertederend. Met zinnen als “Bij een bloemeke gelijk gij wil ik wel afgaan als een gieter” liet

meer dan alle artiesten was hij een *rapper* die zich energiek over het podium bewoog. Voor één van de gedichten had hij een special guest opgetrommeld, zijnde een tapdanseres. Dit zorgde voor een speciale maar geslaagde interactie tussen woord, beweging, geluid en jazzmuziek.

Andrew Snowball

Sneak Preview | Tyrannosaur

De Sneak van deze week bleek Tyrannosaur te zijn, het regiedebuut van acteur Paddy Considine. Ondanks de titel is dit geen variant op Jurassic Park, dat overigens wel genamedropt wordt in de film om de titel uit te leggen. Dit was eerder een sociaal drama over mensen met veel pech, die toch doorbijten. Een Dardenne-film maar dan op zijn Brits. Met hier en daar een vleugje humor.

THOMAS CLIQUET

Het verhaal draait rond een werkloze weduwnaar, Joseph genaamd, met een typisch Schots accent dat u misschien kent uit de detectiveserie *Taggart* op Canvas. De man is op de dool en verdoet zijn tijd met tooghangen en geld inzetten bij de bookmakers, waarbij hij alles verliest en woedend de straat optrekt.

Nadat hij slaags is geraakt met een aantal Pakistanen verschuilt hij zich in een klerenwinkel. Uitbaatster Hannah blijkt een devoot christen te zijn die hem geheel volgens de waarden van haar geloof wil helpen erbovenop te komen. Joseph is ondankbaar en snauwt

haar toe dat ze enkel zo gelovig is omdat ze nooit ellende heeft gekend.

Al spoedig merken we dat Hannah ook haar eigen probleempjes heeft. Ze is ongeluk-

Een poser met een sjieke sportwagen

kig getrouwd. Haar man een poser met een sjieke sportwagen. De manier waarop we als kijker te zien krijgen dat dit huwelijk spaak loopt, is gruwelijk pervers. U weze bij deze gewaarschuwd. Ons hart behoedde zich dan ook al voor de onvermijde-

lijke toenadering tussen Hannah en Joseph, maar deze film is niet zomaar een romantische *tearjerker*. De situatie is genuanceerder dan dat.

De film ontwijkt op een slimme manier clichés. Even vreesden we dat we een voorspelbaar wij-zijverhaal gingen krijgen gebaseerd op de vete tussen Joseph en de Pakistanen. Gelukkig bleek deze verhaallijn slechts marginaal in de plot. Niet dat er iets mis is met films

maar zich hier niets van aantrok. Dit had als gevolg dat ze nogal zwaar was en veel lawaai maakte als ze de trap op en af liep. Een tyrannosaurus in *Jurassic Park* die de ramen van de auto deed trillen, was de vergelijking die Joseph zelf maakte.

Ondanks de soms weinig opbeurende thematiek, verkrachting en huiselijk geweld inbegrepen, bood de muziek een aangenaam tegengewicht om het geheel verteerbaar te houden. Verder bevatte de film ook een paar minder serieuze elementen, zoals de Pakistaanse buurman van Joseph die de leiband van zijn hond rond zijn middel had gebonden waardoor het beest voor hem uit kon lopen. Werkelijk een hilarisch zicht.

Vrees dus niet. Zelfs als u niet houdt van sociaal geëngageerde films, willen wij u niet afraden naar deze film te gaan kijken. De acteerprestaties zijn niet aflatend sterk, de muziek is melancholisch gitaargetok-

kel dat fans van *Duyster* zeker zullen weten te appreciëren en af en toe zitten er hartverwarmende scènes in. Het is niet al kommer en kwel. Zoals het leven, *quoi*.

WHAT THE SNEAK?

Regie: Paddy Considine

Cast: Peter Mullan, Olivia Colman, Eddie Marsan, Paul Poplewell, Ned Dennehy

Muziek: Chris Baldwin en Dan Baker; The Leisure Society met We Were Wasted

Samenvatting: Ouwe dronkenlap ontmoet devoot christen en ze helpen elkaar uit de nood.

BOOKERS **Bookers (8)** | In het café van de verloren jeugd

Bookers is een programma op Radio Scorpio dat lijnen trekt tussen literatuur, kunst en muziek. Wekelijks geven zij een artiest carte blanche, waarvan u het kunstwerk hieronder ziet. In het tweede semester gaat Veto de literaire samenwerking aan. Deze week lezen wij In het café van de verloren jeugd van Patrick Modiano.

JELLE DEHAEN

Als zeventienjarige waren wij verknocht aan de boeken van Arnon Grunberg. Toen wij lezen dat Grunberg een liefhebber was van de Franse schrijver Patrick Modiano, haastten wij ons gretig naar de bibliotheek. Wat de meester goed vond, kon immers niets anders dan verbluffend zijn. De ontgoocheling volgde. Nu, jaren later, gaven wij Modiano een nieuwe kans.

Modiano is een bij ons minder bekende schrijver maar in Frankrijk is hij een grote naam. Hij won de Prix Goncourt en kreeg in 2010 de Prix mondial Cino Del Duca, twee van de meest prestigieuze Franse literaire prijzen. Het in 2007 verschenen *In het café van de verloren jeugd*, werd door critici uiterst positief ontvangen. Voor ons was het een lijdensweg.

FOTOGRAFIE

Modiano's proza is licht, vederlicht. Hij schrijft geen lange, zwaar op de hand liggende zinnen, gebruikt amper bijzinnen en zijn woordkeuze is hoogst natuurlijk. Modiano's proza is als fotografie. Hij springt van momentopname naar momentopname en blijft zelden stilstaan om iets uit te diepen. In *In het café van de verloren jeugd* komen vier vertellers aan het woord. Een van de vier, een detective, zegt: "Ik heb Adamov, geloof ik, een keer geholpen zijn papieren in orde te brengen, in de tijd dat ik nog contacten had bij de inlichtingendienst. Hij had mijn aanwezigheid niet opgemerkt. En trouwens, zou mijn gezicht hem nog iets zeggen?" Waarom de detective contacten had bij de inlichtingen-

dienst, waarom die verbroken werden en waarom Adamov - over wie we niets weten - zijn hulp nodig had, wordt nooit verteld. Het is slechts een van de vele voorbeelden waarin Modiano de nieuwsgierigheid prikkelt maar fundamenteel onbevredigd laat.

Modiano is, zo wordt gezegd, de meester van de suggestie. En hoezeer hij ook een bepaalde sfeer kan oproepen, er is maar zoveel suggestie die wij kunnen verdragen. Het is de voornaamste reden waarom wij ons door een boekje van amper 140 bladzijden moesten slepen. Na verloop van tijd ontspoord het suggereren in niets meer dan een stuitende oppervlakkigheid. De foto leent zich immers niet tot urenlange concentratie, daarvoor is zij simpelweg niet rijk of gelaagd genoeg. Aanvankelijk waren wij bijzonder gecharmeerd door *In het café van de verloren jeugd*, maar al snel verloren wij elke interesse.

ZELFMOORD

In het café van de verloren jeugd draait rond een vrouw, Jacqueline Delanque, bijnaam Louki. Op een avond daagt zij op in café De Condé. Ze is aantrekkelijk, mysterieus en fascineert de andere café-gasten. En hoewel de vertellers amper iets van haar weten, neemt ze een cruciale plaats in hun leven in. Louki is Modiano's intentieverklaring. Ze is een labiele vrouw met als enige kwaliteit weglopen - als kind van haar moeder, later van haar echtgenoot. "Ik was," zo zegt ze, "pas echt mezelf op het moment dat ik vluchtte."

De vertellers fantaseren over Louki en waarom ze in café De Condé is beland.

De waarheid blijkt uiterst triviaal te zijn; geheel per toeval, zonder de minste reden was ze De Condé binnengewandeld. De wereld van Modiano is in essentie betekenisloos, het leven een vluchtig spook dat ongemerkt voorbij vliegt. "Ik schreef alles op, al die details die vaak de enige zijn die ervan getuigen dat iemand werkelijk op deze aarde heeft rondgelopen," zegt de detective mismoedig. Het zijn momenten waarop Modiano enige ontroering kan te weeg brengen. Maar wanneer uiteindelijk blijkt dat Louki zelfmoord heeft gepleegd, verspeelt Modiano definitief zijn krediet. Het is een gratis einde, een banale gemak-

kelijkheidsoplossing die elke subtiliteit of verfijning mist.

Het is een merkwaardige paradox in Modiano's werk. Wat uitgediept moet worden, blijft onuitgewerkt, wat slechts gesuggereerd mag worden, wordt breed uitgesmeerd. Zo verzandt *In het café van de verloren jeugd* bij vlagen in pseudodiepzinnig geleuter. Te vaak neemt Modiano zijn toevlucht tot al te expliciete beschouwingen over de vergankelijkheid van de jeugd en het leven. En net die combinatie van oppervlakkigheid en pretentie maakte van *In het café van de verloren jeugd* een calvarietocht.

Persfoto Annelien Nijland

Kunstenaar Annelien Nijland: "Langzaam sijpelt een melancholisch gevoel binnen tijdens het lezen van *Het Café van de Verloren Jeugd*. Louki intrigeert de personages in het boek - en zo ook mij. Het boek gaat eigenlijk over haar, maar we komen weinig te weten en er wordt veel aan de verbeelding en eigen invulling overgelaten. Verlorenheid, haar gedachten en het zichzelf opsluiten in de "zones" van Parijs leiden tot deze foto. Een duidelijk verhaal kan ik niet geven. Net als over het boek. Beter is het deze te lezen en te voelen wat Patrick Modiano schrijft."

ikdoeniemeer.be

10 redenen om geen kandidaat te zijn

EÉN WEEK, EÉN FOTOGRAAF

Foto's: Simon Leclercq

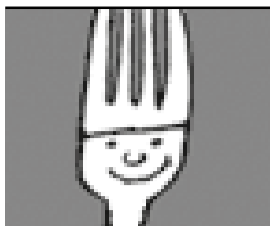

< De lente komt mondjesmaat op gang in Leuven

De taaie tantes van > Katechetika

< Willow: concert in Het Depot met hart en nieren

Menu van de week

In Alma 1-2-3

24-27 April 2012

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Kalkoenlapje met groene pepersaus en oventomaat		€ 4.70
Koninginnenhapje	A2+A3	€ 3.60
Quornfilets met paprikamix		€ 5.10
Spaghetti bolognaise groot	A2+A3	€ 3.20
Spaghetti bolognaise klein	A2	€ 2.70
Spaghetti bolognaise veggie groot	A2	€ 3.20
Spaghetti bolognaise veggie klein	A2	€ 2.70
Steak met groenten	A3	€ 4.70
Steak met groenten en saus		€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	€ 4.70
Visfilet met kruidenboter en slaatje	A1+A3	€ 5.10
Vleesballetjes in mosterdsaus	A1+A3	€ 2.70

woensdag

Cordon bleu met pizzaiolasaus en duo van knolselder en courgette	A1+A2	€ 4.70
Gemarineerde kipfilet met zazikisauzalade en aardappel in de schil		€ 4.70
Koninginnenhapje	A1+A3	€ 3.60
Spaghetti bolognaise groot	A1+A3	€ 3.20
Spaghetti bolognaise klein	A1	€ 2.70
Spekreepjes met erwtes en wortelen	A2+A3	€ 2.70
Stoofvlees op z'n Vlaams	A2+A3	€ 4.70
Vegetarische lasagne		€ 4.20

donderdag

1/2 kip met saus en garnituur (enkel avondmenu)	A2	€ 5.10
Capellini carbonara	A1+A2	€ 2.70 - 3.20
Chili sin carne met saffraanrijst		€ 4.20
Gemarineerde ribbetjes met kruidenboter en rauwkost		€ 5.10
Koninginnenhapje	A2+A3	€ 3.60
Lamssteakburger met tijmsaus en witloof		€ 4.20
Spaghetti bolognaise groot	A3	€ 3.20
Steak met groenten	A3	€ 4.70
Steak met groenten en saus	A1	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.70
Vegetarische pizza	A2	€ 5.10

vrijdag

Hazelnootburger met tomatenroomsaus en boontjes	A1+A2	€ 4.70
Kippenlapje met groenten en saus	A3	€ 4.20
Koninginnenhapje	A1+A3	€ 3.60
Luikse pens met rode kool		€ 2.70
Pangasiusfilet met bieslooksous en juliennegroenten		€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A2+A3	€ 4.70

Filmticket voor slechts €6,8 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants!
De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

Loop eens langs bij

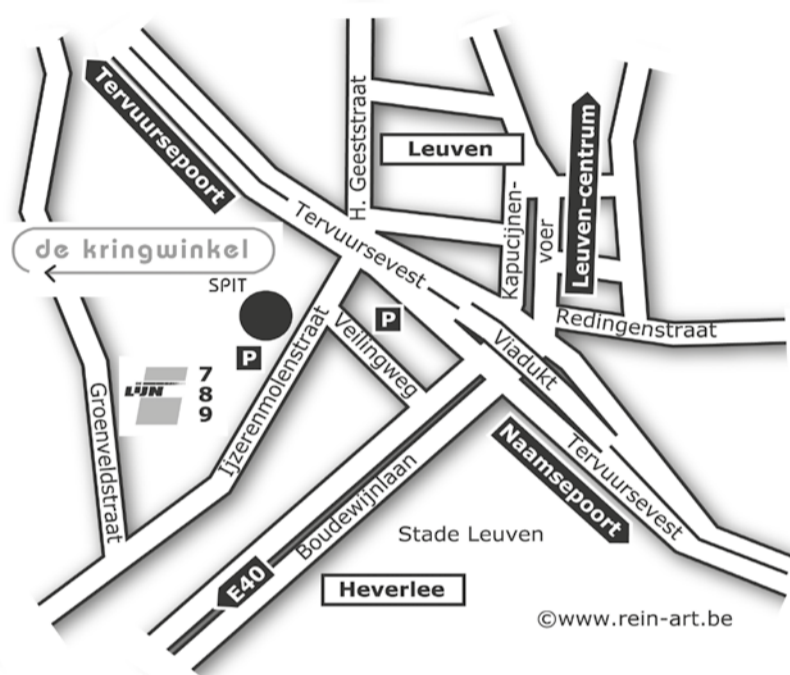
De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee
Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

De goedkoopste fuijzaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of

(advertentie)

KULEUGEN

Tobback ontvangt Chinese hoogwaardigheidsbekleedster en zet voor de gelegenheid zijn meest Chinese gezicht op

KOPIEERSCHANDAAL TREFT BEELDEND KUNSTENFESTIVAL ITHAKA

TIJDSLIN VAN SCHAAMTELOZE DIEFSTAL

20 september 2011:
Kunstenfestival *Ithaka* presenteert logo te Leuven.

22 oktober 2011:
Meubeldesign *Extremis* plagieert design en kleur, maar vergeet een accolade.

29 maart 2012: *CD&V* raapt vergeten accolade op en gebruikt ze.

30 maart 2012: Enkele andere Vlaamse partijen voegen haastig leestekens en symbolen toe aan hun logo's.

Opkomend KLA-presidium legt fuiven volgende jaar vast.
Kandidaat-preses: "KLA-woordspelingen raken stilaan uitgeput, maar we doen ons best!"

Colofon |

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 38 - Nummer 21
Maandag 23 april 2012

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:

Pieter "Martin Van Buren" Haeck

Redactiesecretaris & V.U.:

Els "Woodrow Wilson" Dehaen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:

Lucas "James Abram Garfield" de Jong, Margot "John F. Kennedy" Hollevoet, Frank "Harry Truman" Pietermaat, Marijke "James Buchanan" Van Geel & Andrew "Thomas Jefferson" Snowball

Schrijvers:

Jeroen "Richard Nixon" Baert, Jens "Zachary Taylor" Cardinaels, Stijn "Ulysses S. Grant" De Decker, Thomas "Georges Washington" Cliquet, Jelle "Ronald Reagan" Dehaen, Pieter "Franklin Delano Roosevelt" Hiele, Jelle "Jimmy Carter" Mampaey, Wouter "George Bush Sr." Goudeseune, Laura "Barack Obama" Hollevoet, Thomas "James Knox Polk" Vandelanotte, Christoph "Andrew Jackson" Meussen, Eva "Teddy Roosevelt" Schalbroeck, Philip "Millard Fillmore" Gallasz, Joris "James

Garfield" Himpens

Fotografen:

Simon "Monica Lewinsky" Leclercq, Hans "Stephen Cleveland" Deroey, Inge "William Howard Taft" Himpens, Andrew Snowball

Tekenaars:

Simon "Abraham Lincoln" Englebert, Billy "Bill Clinton" Dehaen

DTP:

Els Dehaen, Pieter Haeck, Jens Cardinaels & Simon Leclercq

Eindredactie:

Jens Cardinaels, Thomas Cliquet, Els Dehaen, Pieter Haeck & Wim Dehaen

IT:

Joachim "Gerald Ford" Beckers

Publiciteit:

Alfaset cvba - Maxim "Lyndon Johnson" Van Hoeymissen
info@alfasetleuven.be
016/22.04.66
Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede) Oplage:
9000 exemplaren ISSN-nummer:
0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekening- nummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, Amerikaanse presidenten) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

“WE HEBBEN IETS VOOR LANG EN MOEILIJK”

Veto: Hoe gaat het met Willow?

Pieter-Jan Van Den Troost (zang): «Ça va wel, onze tweede single is net in *De Afrekening* binnengekomen. Dat is wel neig.»

Nils Goddeeris (gitaar): «Vorige week gingen we in Het Depot ook van start met onze clubtour. Vanaf nu stoppen we niet meer tot begin juni.»

Van Den Troost: «In maart hebben we onze releaseshow gedaan in de Ancienne Belgique en vanaf nu is het elke week veel optreden.»

Veto: Jullie hebben al twee maal in een uitverkochte AB gestaan. Wat doet dat met een jonge groep?

Goddeeris: «Dat is echt de max!»

Van Den Troost: «Het is gewoon heel leuk om te weten dat het plezant gaat worden. Zeker op die releaseshow kwam iedereen speciaal voor ons. Dat is niet zoals wanneer je op een festival staat waar mensen je niet kennen.»

Goddeeris: «Bovendien vonden we het ook straf dat die releaseshow al in twee weken was uitverkocht.»

Veto: Op Facebook hebben jullie in samenwerking met Het Depot een “gouden” gitaar weggegeven.

Van Den Troost: «Het was het idee van Het Depot om een gouden gitaar weg te geven, naar aanleiding van onze single *Gold*. Ergens zijn wij wel een band van Het Depot.»

Goddeeris: «We zijn inderdaad zwaar gelinkt aan Het Depot. We hebben op deze plaats Rockvonk gewonnen enkele jaren geleden. We hebben erg veel aan hen te danken, want ze hebben ons de afgelopen jaren hard gesteund.»

EIGHTIES

Veto: Vanwaar de keuze om pas meer dan twee jaar na jullie podiumplaats op Humo's Rock Rally een album uit te brengen?

Goddeeris: «Na de Rock Rally hadden we er nog geen zicht op wanneer we een single wilden uitbrengen. We hadden daar niet echt over nagedacht. Tijdens de Rock Rally dachten we gewoon: “We zien wel wat er op ons afkomt.”»

Van Den Troost: «Mochten we er nu opnieuw aan meedoen, dan konden we het veel beter plannen. Toen dachten we er niet echt over na. We hadden tijd nodig om die plaat te schrijven.»

“Ik wil niet als zeveraar worden bestempeld”

Goddeeris: «Bij ons was dat wel nodig om er zwaar aan te werken.»

Veto: In de pers wordt jullie muziek onthaald als een terugkeer naar de eighties. Groepen als “We Were Promised Jetpacks” of “Frightened Rabbit” hebben ook zo een sound. Was dit een bewuste keuze?

Van Den Troost: «Dat is echt een leuke vergelijking die ik nog niet had gehoord. Ik vind die groepen echt de max. Ik hoor die vergelijking liever

Simon Leclercq

In maart verscheen het debuutalbum “We The Young” en bijbehorende single “Gold” van Willow. Met een liveset vol catchy deuntjes en een overtuigende frontman nam het zestel van Willow woensdagavond de Leuvense muziektempel Het Depot in. Twee jaar na de bronzen medaille op Humo's Rock Rally en drie jaar na hun overwinning op de rockrally Rockvonk wilden wij wel eens weten hoe ze het nu stellen.

JORIS HIMPENS

dan de verwijzing naar Bloc Party die in de pers vaak wordt gemaakt.»

Goddeeris: «De nummers van onze plaat zijn nummers die we de afgelopen vier jaar hebben gemaakt. Wat op onze volgende plaat zal staan, kan weer iets totaal anders zijn. Alhoewel het altijd wel ergens zo zal klinken.»

Van Den Troost: «We zijn wie we zijn. Je kunt je ook niet forceren in een bepaalde sound. Het is niet dat we er bewust voor kiezen. Die sound is natuurlijk geëvolueerd.»

CLASSIC ROCK

Veto: Jullie plaat wordt al als heel volwassen ontvangen. Hoe gaat de volgende plaat dan klinken voor zo een jonge groep?

Goddeeris: «Dat wil ik nu ook wel eens weten!»

dingen proberen, zoals bijvoorbeeld een andere manier van schrijven.»

Van Den Troost: «De focus ligt nu op de liveshows die echt goed moeten zijn en daarna zien we wel. Elk optreden proberen we ook iets nieuws uit.»

Veto: Hoe hoog leggen jullie de lat met Willow?

Goddeeris: «Redelijk hoog. We zijn streng voor onszelf, nu nog altijd.»

Van Den Troost: «Ook al zijn we al vier jaar bezig, er moet nog hard aan de weg getimmerd worden.»

Veto: Wat is de rol van jullie producer Jo Francken hierin?

Goddeeris: «Jo is een heel belangrijke mens die ons bewust heeft gemaakt van bepaalde processen, zoals hoe je nummers maakt. Hij heeft ons vooral heel hard laten nadenken. Vroeger schreven we nummers, maar we dachten er niet bij na of het ook interessant zou zijn voor een album. De raad die we kregen was om buiten het kader te denken van een typische popsong.»

Van Den Troost: «Hij heeft nooit echt aanwijzingen gegeven over hoe het moet. Hij zei gewoon welke stukken niet goed waren. Als we dan vroegen waarom, dan moesten wij het zelf oplossen. Jo is ook wel echt een strenge.»

Goddeeris: «Hij zegt niet veel, maar als hij iets zegt is het wel meteen raak.»

Veto: Hoe hard weerspiegelen de songteksten je privéleven?

Van Den Troost: «Heel hard. Ik vertel meer in mijn muziek dan

ik zou zeggen in het echte leven. Ik verwerk mijn mening in mijn muziek. Behalve wanneer het over de liefde gaat. Dat is heel persoonlijk.»

Goddeeris: «Hij is veel introvert in de dagelijkse omgang dan in zijn muziek. We hebben Pieter-Jan leren kennen door zijn teksten (lacht).»

Van Den Troost: «Ik verberg mij liever achter mijn teksten. Het probleem bij mijn teksten was dat alles te vaag was. Ik had de neiging om alles zeer metaforisch uit te drukken, zodat het niet meer te snappen was. Ik doe dat omdat ik schrik heb dat wanneer ik mijn mening overbreng, er mensen zullen zijn die dat naïef zullen vinden. Ik wil niet als

zeveaar worden bestempeld. We hebben er aan gewerkt om het nu iets duidelijker te laten klinken.»

Veto: Jullie nieuwste single “We Walk Alone”, gaat over alleen zijn. Gaat dit nog wanneer je bijna elke dag samen op stap bent?

Van Den Troost: «Het gaat meer over als mens alleen te zijn. Ook al heb je nog je maten, je blijft altijd op jezelf. Jij bepaalt je leven. Je bent ergens al-

tijd alleen, maar je kunt samen alleen zijn.»

BACKSTAGE

Veto: Hoe komt het dat Willow geen videoclip maakt bij de singles?

Goddeeris: «Bij “Gold” was het eerder uit een afwachtende overweging. Stel dat de single niet werkte, dan zou een videoclip een zeer kostelijke zaak geweest zijn. We wilden wachten of de eerste single wel opgepikt werd, maar voor “We Walk Alone” zou er misschien wel een videoclip aankomen. Het is nog een beetje onbepaald of hij er komt. We hadden er oorspronkelijk een, maar het was een lang en moeilijk proces om de clip te maken. We hebben wel iets voor lang en moeilijk.»

Veto: Hoe ziet jullie concertzomer eruit?

Van Den Troost: «Goed! Er staat al heel wat op het programma, maar nog niet alles is officieel bevestigd. Onder andere Brussel Summer Festival, Grensrock en Casa Blanca zijn al bevestigd.»

«De optie op grotere festivals zoals Pukkelpop staat nog open. Dat we niet op Rock Werchter staan is wel te begrijpen. Daar staan echt alleen maar grote namen.»

Goddeeris: «Ik had verwacht dat het derde podium op Werchter meer Belgisch ging zijn, maar slechts enkele bands zoals Selah Sue of School Is Cool treden er op.»

Veto: Hoe is de verhouding met School Is Cool, jullie “ex-concurrenten” vanop Humo's Rock Rally?

Van Den Troost: «Dubieus.»

Goddeeris: «We kenden die niet zo goed tijdens de Rock Rally. Nu komen we ze al iets meer tegen en dan praten we er soms ook mee. Maar vroeger vonden we hen niet zo leuk. We hadden niet echt vrienden in de Rock Rally. Het begint nu pas dat we met andere groepen beginnen te praten. Op Pukkelpop hebben we zo een paar groepen leren kennen, zoals The Sore Losers.»

Van Den Troost: «Spijtig dat het festival toen zo is afgelopen.»

Veto: Zaten jullie in dezelfde backstage als de grote internationale

artiesten?

Van Den Troost: «Ja. Het is wel zo dat elke artiest één container kreeg, terwijl de Foo Fighters er vijf kregen. Het is wel neig om die mannen eens van dichtbij te zien. Zo zaten we bijvoorbeeld aan tafel met Good Charlotte.»

Goddeeris(lacht): «En amai, hoe goed zag die Eliza Doolittle eruit!»

De lange versie van dit interview vindt u op www.veto.be.